

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HATÁROZATAI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HIVATALOS LAPJA

TARTALOM

1220/2026. (IV. 24.) AB határozat	bírói döntés megsemmisítéséről	1320
1221/2026. (IV. 24.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1327
1222/2026. (IV. 24.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1330
1223/2026. (IV. 24.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1332
1224/2026. (IV. 24.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1337
1225/2026. (IV. 24.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1340
1226/2026. (IV. 24.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1345
1227/2026. (IV. 24.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1349

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG TANÁCSAINAK HATÁROZATAI ÉS VÉGZÉSEI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1220/2026. (IV. 24.) AB HATÁROZATA

bírói döntés megsemmisítéséről

Az Alkotmánybíróság tanácsa – *dr. Szabó Marcel* alkotmánybíró párhuzamos indokolásával – alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Kúria Kvk.III.39.109/2026/3. számú végzése alaptörvény-ellenes, ezért azt megsemmisíti.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. Dr. Márki-Zay Péter indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Kúria Kvk.III.39.109/2026/3. számú végzése ellen az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére történő hivatkozással.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege szerint az indítványozó, aki Hódmezővásárhely Megyei Jogú Város polgármestere, a választási kampány ideje alatt – 2026. április 2. napján – a Facebook-oldalán a Fidesz–Magyar Polgári Szövetséget, annak országgyűlési képviselőit, szavazóit, valamint politikáját kritizáló videót tett közzé.
- [3] A Nemzeti Választási Bizottság (a továbbiakban: NVB) 301/2026. számú határozatában megállapította, hogy a videó közzétételével az indítványozó megsértette a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontja szerinti, a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét rögzítő alapelvét. Az indítványozót a videó eltávolítására és bírság megfizetésére kötelezték, valamint eltiltották a további jogsértéstől. A határozat indokolása értelmében a videó tartalma szerint kampánytevékenységnek minősül, és az indítványozó a bejegyzést nem magánszemélyként tette közzé, miután annak megjelenítése „a polgármesteri tevékenységgel összefüggő Facebook-oldalon történt, amit megerősít az ott feltüntetett postacím és az oldalon látható tartalmak tematikája”. Felidézve a 3154/2018. (V. 11.) AB határozatot (a továbbiakban: Abh.) az NVB rámutatott, hogy bár pártpolitikai szereplőként (vagy magánszemélyként) a polgármestereket is megilleti a véleménynyilvánítás szabadsága, a pártpolitikai és polgármesteri szereplésnek (kivéve, ha az érintett egyben jelölt is) jól láthatóan el kell válnia egymástól: a polgármesterek tartózkodnia kell annak látszatától, hogy aktuális megnyilvánulása polgármesteri tisztségéhez kötődik. Sérti a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét, hogy az indítványozó a „közéleti célú Facebook-oldalát polgármesteri feladatairól való tájékoztatás helyett kampánytevékenységre használta fel”.
- [4] Az indítványozó felülvizsgálati kérelmében arra hivatkozott, hogy a kifogásolt tartalmak megjelenítésére nem a polgármesteri tevékenysége során, hivatali minőségében került sor, hanem a véleménynyilvánítási szabadsága keretein belül, magánszemélyként nyilvánult meg. A Kúria Kvk.III.39.109/2026/3. számú végzésével – melyben szintén támaszkodott az Abh.-ra – az NVB határozatának felülvizsgálati kérelemmel támadott részét helybenhagyta. Megállapította, hogy „a vitatott tartalmat a kérelmező választási kampány során tette közzé olyan Facebook-oldalon, amely őt kifejezetten polgármesterként nevesíti, és címként a [...], azaz a Polgármesteri Hivatal címe van feltüntetve”. Az oldalon „megjelenő tartalmak polgármesteri minőségével, az önkormányzat működésével kapcsolatos bejegyzéseket is tartalmaznak”. Ezekből a körülményekből az következik, hogy „az oldalt nemcsak azok követik, akik a kérelmező személyes politikai véleményét kívánják megismerni, hanem azok is, akik a kérelmező által vezetett város közérdeklődésre számot tartó híreiről kívánnak – első kézből – értesülni”. Tehát „az oldal használatával az ott közölt tartalom más személyi kört érint, mintha a kérelmező az

oldalt csak a politikai véleménynyilvánításának felületeként használná, a választópolgárok (a politikai tartalom címzettjei) számára ez esetben a két minőség világosan nem határolható el". Emiatt helyesen állapította meg az NVB, hogy a „jóhiszemű és rendeltetészerű joggyakorlás alapelvét sérti, ha a polgármester a választópolgárok számára közvetített kommunikációja során e tisztségét és magánszemélyi mivoltát világosan nem választja el, és közhatalmi funkcióját felhasználva olyan tartalmat tesz közzé, amely egy jelölt (jelölő szervezet) támogatására, illetve jelölttel (jelölő szervezettel) szembeni szavazásra irányuló politikai kampánytevékenységnek minősül". A Kúria kifejezetten kitért arra is, hogy a konkrét tartalom jogi megítélését nem befolyásolja, hogy az indítványozó a közzétételhez közpénzt nem használt fel, illetve, hogy az önkormányzat egyébként közösségi oldalt tart fenn kifejezetten önkormányzati ügyekről való kommunikációra.

- [5] 1.2. A Kúria döntése ellen benyújtott alkotmányjogi panaszát az indítványozó elsődlegesen az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésére (szabad véleménynyilvánításhoz való jog) alapítja.
- [6] Arra hivatkozik, hogy a szóban forgó videóban elhangzó kijelentések kivétel nélkül a közügyek vitatásának körébe esnek, és értékítéletet tartalmaznak. A vonatkozó mérce szerint az ilyen típusú közlés a legmagasabb szintű alkotmányos védelemre jogosult. Továbbá a polgármester is alanya a véleménynyilvánítás szabadságnak, véleményét maga is megfogalmazhatja. Pusztán a közhivatal viselésének ténye ezen jogában nem korlátozhatja. Azt, hogy a polgármester az önkormányzat nevében járt-e el, az Abh. értelmében sem lehet pusztán az alapján megítélni, hogy feltüntette-e a polgármesteri tisztségét vagy sem. A tisztség jelzése (és a Polgármesteri Hivatal címének a feltüntetése) nem tesz minden nyilvános közlést hivatali természetűvé. Amint azt az Abh. is megfogalmazta, nem „elvárható a polgármestertől, hogy tisztségét és saját tapasztalatait eltitkolja a választópolgárok elől” (Abh., Indokolás [32]). Az indítványozó szerint a megnyilatkozás tartalmát, kontextusát, az igénybe vett erőforrásokat, az önkormányzat nevében történő eljárási jellegét, a megnyilatkozás idejét és helyét, valamint a címzetti kört is figyelembe kell venni.
- [7] Az indítványozó rámutat, hogy amellett, hogy polgármester, egyúttal közismerten országos politikai szereplő, a kormányzat irányvonalát nyíltan bíráló politikus. A polgármesteri hivatali kommunikációját már korábban elkülönítette a politikusi-közéleti, valamint a magántermészetű kommunikációjától. Az elsőre szolgál a „Hódmezővásárhely Város Gyorshír szolgálata” megnevezésű, kifejezetten az önkormányzat hivatalos közléseire létrehozott, az önkormányzat szervezetéhez kötődő Facebook-oldal, amelyen a polgármesteri és hivatali tájékoztatások, közérdekű közlemények, önkormányzati ügyintézésrel összefüggő információk jelennek meg. Van ezenkívül egy magánoldala, ahol a családi és személyes tartalmak dominálnak. Az ügyben érintett harmadik profil ehhez képest az indítványozó pártpolitikus/közéleti kommunikációjához használt külön Facebook-oldal, ahol egyértelműen a „politikusi jegyek, politikusi vélemények dominálnak és nem az önkormányzati hírközlés eszköze”. A fejlődésben – egyébként a pártpolitikus tisztsége megjelölésével együtt – valóban fel van tüntetve a polgármesteri tisztsége, ez azonban mindössze az indítványozó személyazonosságának megjelölésére szolgál, a betöltött tisztségének tényét közli. Azt, hogy ezen az oldalon kifejezetten politikusi és magánszemélyi minőségében, az önkormányzati közhatalom megjelenítésének képessége nélkül, politikai véleménynyilvánításként közöl tartalmat, alátámasztja az is, hogy az oldalt még polgármesterré választása előtt hozta létre, azt mindenféle hivatali erőforrás igénybevétele nélkül működteti, az oldal követői közül csupán 2,3 % hódmezővásárhelyi, valamint a közzétett tartalom elenyészően kis része kapcsolódik közvetlenül a városhoz vagy magához az önkormányzathoz (havi 250–300 posztból 10 poszt).
- [8] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részjogosítványát képező indokolt bírói döntéshez való jog sérelmét állítja. Előadja, hogy az indokolási kötelezettség intenzitása az alapjogi érintettség mértékével arányosan nő, ezért a Kúria kötelessége lett volna „tétélesen figyelembe venni” a közügyek vitatása doktrínáját, a közhatalom-gyakorlók fokozott tūrési kötelezettségét, valamint a politikai beszéd kampányidőszakban érvényesülő kiemelt védelmét, és ezekre indokolásában reflektálni. Az alapjogi érvek és körülmények féltretele alaptörvény-ellenes.

II.

- [9] Az Alaptörvény érintett rendelkezései:

„IX. cikk (1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.”

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

III.

- [10] 1. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján az ügyben tanácsban eljárva elsőként megvizsgálta az alkotmányjogi panasz benyújtására vonatkozó feltételek fennállását.
- [11] 1.1. A Ve. 233. § (1) bekezdése szerint a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés meghozatalától számított három napon belül nyújtható be az Alkotmánybírósághoz. A Kúria a végzését 2026. április 15. napján hozta, így a 2026. április 18. napján 14 óra 02 perckor a Kúriánál benyújtott alkotmányjogi panasz – figyelemmel a Ve. 10. § (4) bekezdésére is – határidőben érkezett. Az eljárás az indítványozó jogaira és kötelezettségeire vonatkozik, erre tekintettel érintettek minősül, jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. Az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogok sérelmére hivatkozott.
- [12] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is megerősíti: „a megsérteni vélt alaptörvényi rendelkezés sérelmének állítása önmagában nem alapozza meg az alkotmányossági vizsgálatot, ehhez az is szükséges, hogy az indítványozó bemutassa a támadott bírói döntés és a megjelölt alaptörvényi rendelkezés tartalma közötti ellentétet, azaz a támadott ítélet által okozott alapjogi sérelmet” {lásd például: 3302/2025. (IX. 30.) AB végzés, Indokolás [13]}. Visszautasításra ad okot, ha az indítványozó érvelése nem tartalmaz alkotmányossági összefüggéseket bemutató, alkotmányjogilag értékelhető indokolást [1141/2026. (III. 23.) AB végzés, Indokolás [12]}. Az indítvány részben nem felel meg ennek a követelménynek, miután az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmét a panaszos nem kapcsolta össze az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjának megfelelő módon a támadott kúriai végzéssel. Ezért e tekintetben érdemi vizsgálatra nincs mód. Az Alkotmánybíróság utal e körben azon gyakorlatára is, amely szerint „a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” [3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [38]; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]].
- [13] Megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy az egyes igazságügyi tárgyú törvényeknek a magyar helyreállítási és ellenállóképeségi tervhez kapcsolódó módosításáról szóló 2023. évi X. törvény 2023. június 1-jei hatállyal módosította az Abtv. 27. §-át, amelynek következtében a közhatalmi jogkörben eljáró indítványozók indítványozói jogosultsága az Abtv. 27. §-át illetően megszűnt. A jogalkotó szándéka arra irányult, hogy a korábbi – az Abh. elfogadása idején fennálló – gyakorlatot, valamint az ezt megerősítő, később bevezetett törvényi előírást megváltoztatva a közhatalmat gyakorló személyeket, szervezeteket az érintett jogviszony jellegétől függetlenül, státuszuknál fogva zárja el attól, hogy az Abtv. 27. § szerinti panasszal élve az állam részeként az állammal szemben alapjogi jogvédelmet igényelhessenek {lásd például: 3425/2024. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [14]}. Alkotmányjogi értelemben a helyi önkormányzatok, így közjogi tisztségénél fogva a polgármester is, részei az államszervezetnek. Ebben az ügyben az alapjogi jogosulti pozíció hiányának a megállapítására azért nem került mégsem sor, mert az indítványra éppen az adott okot, hogy az indítványozó szerint a bírósági döntésben írtakkal ellentétben a megszólalásra nem polgármesteri, hanem pártpolitikus minőségében került sor.
- [14] 1.2. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [15] Az Abtv. 29. §-ában írt első feltételt illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése tartalmát érintően, és – amint arra az NVB, a Kúria, valamint maga az indítványozó is hivatkozott – az Alkotmánybíróság a hasonló ügyben hozott Abh.-ban kifejezetten vizsgálta már azt a jelen ügyben felvetődő kérdést, hogy „egy helyi önkormányzat választott tisztségviselőjeként dolgozó polgármester – az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében biztosított véleménynyilvánítási szabadsága keretében – kampányidőszakban elköteleződhet-e valamely jelölt mellett mint magánszemély vagy épp mint pártpolitikus, vagy ettől tartózkodnia szükséges” (Indokolás [21]). Jelen alkotmányjogi panasz ehhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [16] A második, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó feltételt érintően az Alkotmánybíróság a következőket állapította meg.

[17] A Kúria döntése az alkotmánybíróvági gyakorlatnak (lásd elsősorban: Abh.) az állami és önkormányzati kampány-semlegességgel kapcsolatos értelmezésére épül. Ugyanakkor az alkotmányjogi panasz alappal veti fel, hogy a Kúria az Abh.-ban rögzített szempontokat megfelelően, az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében deklarált szabad véleménynyilvánításhoz való jog minél szélesebb körű érvényesülésének követelményére tekintettel, a szóban forgó alapvető jog alkotmányos értelmezési keretének tartalmával és mércéjével összhangban értékelte-e. Szükséges korlátját képezte-e a konkrét ügyben a véleménynyilvánítási szabadságnak az indítványozó polgármesteri minősége. Emiatt indokolt a panasz befogadása és érdemi vizsgálata.

IV.

[18] Az alkotmányjogi panasz megalapozott.

[19] 1. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt hangsúlyozza, hogy következetes gyakorlata szerint az Alkotmánybíróság nem vonhatja el az ítélkező bíróságok hatáskörét az előttük fekvő tényállás elemeinek átfogó mérlegelésére, csupán a mérlegelés alapjául szolgáló jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját, illetve a mérlegelés alkotmányossági szempontjainak megtartását vizsgálhatja felül (Abh., Indokolás [25]). Alkotmányjogi panasz alapján az Alkotmánybíróság „a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [18]}. Az alapjog-korlátozásnak az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésébe foglalt tesztje hatáskörükhöz igazodva a jogalkalmazókkal szemben is alkotmányos követelményt fogalmaz meg. E követelményből – az Alaptörvény 28. cikkére is tekintettel – a bíróságoknak az a kötelezettsége adódik, hogy ha olyan jogszabályt értelmeznek, amely valamely alapjog gyakorlását korlátozza, akkor a jogszabály engedte értelmezési mozgástér keretein belül az érintett alapjog korlátozását kizárólag a szükséges és arányos mértékű beavatkozás szintjére szorítsák {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [21]}.

[20] 2. Döntése során az Alkotmánybíróságnak – az Abh.-ban foglaltakkal megegyezően – két kiindulópontja volt.

[21] Az egyik kiindulópont az Alaptörvény IX. cikk (3) bekezdésében elismert szabad véleménynyilvánításhoz való jog alkotmányos tartalma, illetve az a megközelítés, miszerint a „kampányidőszakot megelőző időszak szabályaihoz képest kampányidőszakban kiszélesednek a véleménynyilvánítási lehetőségek” {3130/2018. (IV. 19.) AB határozat, Indokolás [31]}. A másik pedig az állami és önkormányzati szervezetek (és az ő képviselőjüknek, szerveknek) a kampányban betöltött szerepe.

[22] Ami az elsőt illeti, a gyakorlat szerint „a véleménynyilvánítás szabadságának kitüntetett szerepe van az alkotmányos alapjogok között, mivel az többféle szabadságjog, az ún. kommunikációs jogok »anyajoga«. A kommunikációs alapjogok tekintetében különösen jelentős körülményként jött számításba, hogy az egyéni önkifejezésen túl ez a jogegyüttes teszi lehetővé az egyén megalapozott részvételét a társadalmi és politikai folyamatokban. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozta, hogy az egyéni véleménynyilvánítás szubjektív joga mellett a korábban hatályos Alkotmányból következett a demokratikus közvélemény kialakulása feltételeinek és működése fenntartásának biztosítására irányuló állami kötelezettség is” {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [15]}.

[23] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is megerősíti, hogy „[a] választási kampány a közügyek szabad vitatásának egyik, a választójog szabályai körébe vont megnyilvánulása. E nélkül a választópolgárok nem, vagy csak komoly nehézségek árán tudnák eldönteni, hogy kire szavazzanak. A választási kampány során tehát nemcsak egyszerűen a közügyeket vitatják meg az emberek, hanem tájékozódnak annak érdekében, hogy a szavazás napján megfontolt döntést tudjanak hozni” {3130/2018. (IV. 19.) AB határozat, Indokolás [31]; Abh., Indokolás [27]}. „A választási kampányban más időszakokhoz képest is különösen nagy jelentősége van a választópolgárok minél teljesebb körű tájékoztatásának. A demokratikus jogállamiság elve megkívánja, hogy a népképviselői szervek megválasztására demokratikus közvélemény és a választók minél megalapozottabb döntése alapján kerüljön sor” {3096/2014. (IV. 11.) AB határozat, Indokolás [42]}.

[24] A második kérdést érintően az Alkotmánybíróság gyakorlata a közhatalmi szervek általi semleges hozzáállás követelményén alapszik. Ennek az a lényege, hogy a közhatalommal bíró szervezetek nem vehetnek részt a pártok országgyűlési mandátumért folytatott küzdelmében. Ha ugyanis a közhatalom a választási kampányban semleges pozícióját feladva az egyik jelölő szervezet vagy jelölt mellett tűnik fel, az alkalmas lehet a választói akarat befolyásolására. A helyi önkormányzatok vonatkozásában az Alkotmánybíróság kifejezetten kimondta,

hogy ők „a »helyi választópolgárok közösségének« önkormányzását testesítik meg, de egyúttal »az egységes állami szervezetrendszer részeként« működnek. Az ő tevékenységük tehát mind a helyi közhatalom gyakorlása, mind a felhasznált közpénzek miatt más kapcsolatba hozható a társadalom tagjainak tájékozódáshoz való jogával {3096/2014. (IV. 11.) AB határozat, Indokolás [36]}.

- [25] Az említett két kiindulópont viszonya polgármesterek vonatkozásában a következő. A „polgármester [...] tehát abban az esetben, ha nem polgármesteri minőségében, azaz nem hatásköre, vagy feladatköre teljesítésével összefüggésben jár el, ugyanúgy magánszemélynek tekinthető, akit megillet az alapjogok védelme, így többek között a véleménynyilvánítás szabadsága is, amelyet magától értetődő módon kampányidőszakban, politikai kérdések vonatkozásában is gyakorolhat. Abban az esetben azonban, ha a polgármester pártpolitikai szereplőnek is tekinthető (amely minden olyan helyzetben fennáll, ha a polgármester egy – vagy több – párt támogatásával nyerte el megbízatását), akkor pártpolitikai és polgármesteri szereplésének jól láthatóan el kell válnia egymástól. (Természetesen ugyanez igaz arra az esetre is, ha pártpolitikai szempontból függetlennek tekinthető a polgármester, csak ebben az esetben a magánjellegű és a polgármesteri szereplésének kell elkülönülnie egymástól.) Ugyanis, ha ezen két élethelyzet összemosódik, vagy legalábbis nehezen határolható el, akkor felmerülhet a pártpolitikai véleménynyilvánítás önkormányzathoz kötődése, amely azonban a fentiek szerint korlátozás alá kell, hogy essen. (Abh., Indokolás [29]). Továbbá „[e]gy polgármester tevékenysége vagy megnyilvánulása kizárólag abban az esetben tudható be a helyi önkormányzat tevékenységének vagy megnyilvánulásának, ha a polgármester ilyen minőségében járt el. Egy pártpolitikus polgármester esetében előfordulhatnak ugyanakkor olyan élethelyzetek, amikor nem mint polgármester, hanem mint pártpolitikus jelenik meg. Így például, ha a polgármester egyben a pártjának országos vagy helyi szóvivőjeként is tevékenykedik, akkor ilyen minőségében való szereplése értelemszerűen nem lesz betudható az általa vezetett képviselő-testület, vagy épp az önkormányzat véleményének. Ehhez hasonlóan a pártpolitikától független polgármester sem jár el minden élethelyzetben polgármesterként, és így az ő véleménynyilvánítása sem lesz mindenkor az önkormányzat véleményének nyilvánítható. Fontos azonban hangsúlyozni, hogy a polgármesternek minden olyan szerepvállalása vagy véleménynyilvánítása során, amely nem polgármesteri tisztségéhez, hanem pártpolitikai vagy épp magánéleti oldalához tartozik, tartózkodnia kell annak látszatától, hogy aktuális megnyilvánulása polgármesteri tisztségéhez kötődik. A többes szerepvállalás többes szerepvállalás esetében a határok meghúzása természetesen csak több szempont együttes mérlegelése alapján lehetséges” (Abh., Indokolás [30]). A konkrét ügyek megítélése során a „jogalkalmazónak alapos mérlegelés alapján arról kell döntenie, hogy a választópolgárok szemében, a pártpolitikusként (vagy bizonyos esetekben magánszemélyként) is megjelenő polgármester az önkormányzat nevében járt-e el, vagy csupán politikai vagy magán véleményét fejtette ki. Ezt pedig nem lehet pusztán az alapján megítélni, hogy feltüntette-e a polgármester (vagy épp más hasonló esetekben az önkormányzati vagy országgyűlési képviselő) ezen tisztségét vagy sem” (Abh., Indokolás [32]).
- [26] Figyelemmel az Abh. közzététele, 2018 óta eltelt időre, a technológiai változásokra, valamint az internet alapú kommunikáció rohamos terjedésére is megjegyzendő, hogy a Facebook felület egy olyan kommunikációs közzé vált, amelynek nagyon sok, a „klasszikus” médiától eltérő tulajdonsága van (algoritmusok általi erős befolyásoltság, meghatározottság, az elérések és az információk összekapcsolásának sajátos metódusai stb.). Ezért ebben a térben még inkább felértékelődik a felelősség abban, hogy ki és milyen tartalmat oszt meg a nyilvánosság előtt. Ezért esik nagyobb súllyal latba a közlés tartalma, célja, kontextusa, mint a pusztán formai elhatárolás (vagyis a konkrét esetben az, hogy feltüntette-e polgármesteri minőségét vagy sem) {lásd erről: 3401/2025. (XII. 10) AB határozat, Indokolás [55]–[56]}.
- [27] Összefoglalva: amennyiben a kommunikációs csatorna sajátosságaira is figyelemmel a közlő nem polgármesteri minőségében, azaz nem hatásköre, vagy feladatköre teljesítésével összefüggésben jár el, a polgármestert is megilleti az alapjogok védelme. Így többek között a véleménynyilvánítás szabadsága is, amelyet kampányidőszakban, politikai kérdések vonatkozásában is gyakorolhat. Ez mindaddig így van, amíg pártpolitikai és polgármesteri szereplése jól láthatóan elválik egymástól, és tartózkodik annak látszatától, hogy aktuális megnyilvánulása polgármesteri tisztségéhez kötődik. A kérdés megítélésében a választójogi percepció a döntő tényező. Továbbá nem tartalmi, hanem a megszólalás kontextusára és szerephez kötöttségére, valamint csatornájára vonatkozó korlátról van szó.
- [28] 3. A fentiek alapján és figyelembevételével az Alkotmánybíróság jelen ügy vonatkozásában a következőket alapította meg.
- [29] Az indítványozó szóban forgó közlése – általa sem vitatottan – kampánymegnyilvánulás volt, miután olyan tartalmat tett közzé, amely egy jelölő szervezet támogatására, illetve egy jelölő szervezettel szembeni szavazásra

irányult. Ugyanakkor ezt nem saját megválasztása érdekében tette, az országgyűlési választásokon az indítványozó jelöltként nem indult.

- [30] Az Abh.-hoz hasonlóan az Alkotmánybíróság jelen ügyben is a vizsgált eset konkrét körülményeiből indult ki, de gyakorlatának megfelelően {például: 1031/2026. (I. 26.) AB végzés, Indokolás [37]} tartózkodott a tényállási kérdések felülvizsgálatától és a tényállás bővítésétől.
- [31] Megállapítható volt, hogy a fórumon, ahol az indítványozó a videót közzétette, szerepel, hogy pártpolitikai tisztsége mellett az indítványozó polgármesteri tisztséget is visel, valamint a polgármesteri hivatal címe is feltüntetésre került. Ez ugyanakkor, amint azt az Abh. is leszögezte, elsődlegesen formai szempont: azt, hogy a választópolgárok szemében a polgármester az önkormányzat nevében járt-e el, nem lehet pusztán annak alapján megítélni, hogy feltüntette-e – közismerten fennálló – közjogi tisztségét vagy sem. Nem elvárható a polgármestertől, hogy e tisztségét eltitkolja a választópolgárok előtt.
- [32] Tartalmi szempontként az NVB és a Kúria emellett arra is hivatkozott, hogy az oldalon az önkormányzat működésével kapcsolatos tartalmak is szerepelnek (a Kúria indokolása értelmében az indítványozó hivatkozása szerint a megjelenített tartalmak „túlnyomó többsége” nem az önkormányzatra vonatkozik). Más körülményekkel együtt ez utalhat arra, hogy a kampánytevékenység betudható a helyi önkormányzat tevékenységének vagy megnyilvánulásának (például, ha egyébként egy hivatalos, valóban a polgármesteri feladatokról való tájékoztatás céljából létrehozott/működtetett közösségi oldalról van szó). Mindazonáltal további részletek ismerete és figyelembevétele, tehát alapos vizsgálat nélkül ez nem elegendő a polgármesteri minőségben, valamint a polgármesteri tisztséget viselő pártpolitikusként tett közlések elhatárolására. Az oldal vegyes tartalmának ténye fakadhat az érintett személy többes szerepvállalásából, és ezért önmagában nem alapozza meg azt a következtetést, hogy egy kampánymegnyilvánulás az önkormányzat nevében, polgármesteri minőségben történt volna, tehát hogy valóban mintegy intézményi állásfoglalásként lenne értelmezhető a választópolgárok által.
- [33] A fentiek szerint ebben a konkrét ügyben kétségtől határesetről van szó, mindazonáltal – az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében deklarált szabad véleménynyilvánításhoz való jog minél szélesebb körű érvényesülésének követelményére tekintettel – sem a formai elemek, sem az oldal vegyes tartalma nem alapozza meg azt az alapvető jog korlátozására vezető következtetést, hogy az indítványozó polgármesterként, közhatalmi minőségében – közhatalmi funkcióját felhasználva – tette közzé a szóban forgó közlést. Tehát azt, hogy az adott kommunikációs térben a választópolgárok szemében észszerűen összekapcsolódhatott az indítványozó két – pártpolitikai és közhatalmi – pozíciója. A Kúriának a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontján – a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét rögzítő alapelvén – alapuló döntése, amely e körülmények miatt korlátozta az indítványozó Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése által garantált alapvető jogát, ezért nem áll összhangban a szóban forgó alapvető jog alkotmányos értelmezési keretének tartalmával és terjedelmével.
- [34] Az Alkotmánybíróság megerősíti: „[a]bban az esetben [...], ha egy tilalmi rendelkezés egy alapjog (jelen esetben a véleménynyilvánítás szabadsága) korlátozásához vezet, és ennek alapja nem egy konkrét jogszabály tiltó rendelkezése, akkor ezen alapjogot korlátozó szabály alapelvekből történő levezetése során a jogalkalmazónak arra kell törekednie – ha az eldöntendő helyzet több lehetséges megoldást is kínál –, hogy az érintett alapjog gyakorlását (megfelelő indok nélkül) a lehető legkisebb mértékben korlátozza” (Abh., Indokolás [31]).
- [35] Összefoglalva: a vizsgált ügyben megállapítható, hogy a bíróság ítéletével a véleménynyilvánítás szabadságához való jognak nem a feltétlenül szükséges korlátozását tette lehetővé. A feltétlenül szükségesnél tágabb alapjog-korlátozásra lehetőséget adó bírói döntés alaptörvény-ellenes.
- [36] 4. Az Alkotmánybíróság ezért a támadott kúriai végzést – ahogyan az az Abh.-ban is történt – az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésének sérelme miatt a rendelkező részben foglaltak szerint megsemmisítette.

Budapest, 2026. április 23.

*Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró*

*Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott,
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett*

*Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró*

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [37] A határozat rendelkező részével és indokolásának lényegével egyetértek. Indokoltnak tartom ugyanakkor egy további szempont kifejezett rögzítését. Álláspontom szerint önmagában az a körülmény, hogy egy közösségi médiafelületen létrehozott oldalon annak létrehozója – jelen ügyben az indítványozó – feltünteteti közjogi tiszttségét, valamint az ahhoz kapcsolódó levelezési címet, még nem teszi az adott felületet „hivatalos” közlési fórummá, függetlenül az ott megjelenő tartalmak esetleges vegyes jellegétől. A polgármesteri tiszttség feltüntetése önmagában nem változtatja a megszólalást intézményi közléssé: a tiszttség nem bilincs a szóra, viselése pedig nem járhat a politikai véleménynyilvánítás lehetőségének elvesztésével. Ahhoz, hogy egy ilyen fórum hivatalos intézményi közlési felületnek minősüljön, annak kétséget kizáró igazolása lett volna szükséges, hogy azt maga az érintett közintézmény hozta létre, vagy annak létrehozására kifejezett felhatalmazást adott, és/vagy azt ténylegesen maga működteti. Ennek hiányában a szóban forgó közlési fórumot a véleménynyilvánítás szabadsága védelmi körébe tartozóként kell értékelni még a választási kampány időszakában is. E megállapítást csak megerősíti a közösségi média sajátos működési logikája: e felületeken a felhasználó saját érdeklődése, politikai, szakmai vagy más meggyőződése alapján szabadon dönt arról, hogy valamely tartalom fogyasztójává, illetőleg valamely oldal követőjévé válik-e; e körülményt pedig az ilyen oldalak megjelenési algoritmusai is hangsúlyosan figyelembe veszik.
- [38] Minderre tekintettel a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontjának sérelme csak abban az esetben merülhetne (merülhetett volna) fel, ha az indítványozó a kifogásolt nyilatkozatot kifejezetten polgármesteri minőségében tette volna meg, és/vagy az kifejezetten valamely hivatalos intézményi oldalon jelent volna meg. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben azonban egyik feltétel sem állapítható meg, ekként a Kúria végzése kétséget kizáróan korlátozta az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát.

Budapest, 2026. április 23.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1222/2026.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1221/2026. (IV. 24.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.II.1.227/2024/9. számú végzése alaptörvény-elleneségének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselő útján (Dr. Mester Csaba Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Mester Csaba ügyvéd) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be, amelyben kérte a Kúria Bfv.II.1.227/2024/9. számú végzése alaptörvény-elleneségének a megállapítását, és a Fővárosi Törvényszék 23.Bf.7380/2022/21. számú és a Pesti Központi Kerületi Bíróság 15.B.30.064/2020/64. számú ítéletére kiterjedő megsemmisítését.
- [2] 1.1. A Pesti Központi Kerületi Bíróság mint elsőfokú bíróság a 15.B.30.064/2020/64. számú ítéletével az indítványozót mint terheltet folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntette [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés *b*) pont *bc*) alpont, (5) bekezdés *b*) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345. §) miatt halmozati büntetésül 1 év börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre és 500 napi tétel – napi tételenként 2 500 forint, összesen 1 250 000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette azzal, hogy a terhelt a kiszabott szabadságvesztésből – a végrehajtás elrendelése esetén – legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Egyidejűleg a terheltet előzetes mentesítésben részesítette.
- [3] Az ellentétes irányú fellebbezések folytán eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 23.Bf.7380/2022/21. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a terhelt terhén megállapított vagyon elleni bűncselekményt a Btk. 376. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (4) bekezdés *a*) pontja szerint minősülő, folytatólagosan elkövetett hűtlen kezelés büntettének minősítette, míg egyebekben – a járulékos kérdésekre vonatkozó rendelkezések megváltoztatása mellett – az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [4] A védő által előterjesztett felülvizsgálati indítvány folytán eljáró Kúria a Bfv.II.1.227/2024/9. számú végzésével az elsőfokú és a másodfokú ítéletet hatályában fenntartotta.
- [5] A Kúria döntésében megállapította, hogy az indítványozó mint terhelt 2007-től a [...] Bizottság elnöke volt, az Alapszabály IV. fejezet 21. § *g*) pontja alapján önálló aláírási és utalványozási jogkört gyakorolt. Munkaköri leírása szerint elnöki feladatkörében többek között képviselte a szervezetet, önállóan gyakorolt aláírási és utalványozási jogkört.
- [6] A Kúria döntésének elvi tartalmaként azt emelte ki, hogy „elköveti a hűtlen kezelés büntettét a terhelt, aki az általa képviselt szervezet részére teljesített pénzügyi támogatás után az érdekkörébe tartozó, arra nem jogosult jogi személyek részére rendelkezik közvetítői jutalék kifizetése iránt, valamint meghamisított tartalmú magánokiratnak az általa képviselt szervezet könyvelésébe történő becsatolásával kreál valótlan jogcímet ahhoz, hogy a szervezet vagyona terhére indokolatlan kifizetést teljesítsen az érdekkörébe tartozó jogi személy részére.”
- [7] 1.2. Az indítványozó álláspontja szerint a támadott bírói döntések sértik az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdését, I. cikk (2) bekezdését, VIII. cikk (2) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését, 15. cikk (1)–(2) bekezdéseit, 28. cikkét és 39. cikkét.
- [8] Az indítványozó az Alaptörvény I. cikk (2) bekezdésének és VIII. cikk (2) bekezdésének a sérelmét azért állította, mert a büntetőügyben érintett civil szervezet az egyesülési jog alapján létrehozott szervezet, amelynek az alapszabályban feljogosított szervei az ott meghatározottak szerint belső jogi normákat alkothatnak, amelyek a közösség tagjai számára kötelező jogi normának minősülnek. Az indítványozó érvelése szerint a normaalkotó szándéka és célja határt szab a bírói jogértelmezésnek: a „jelen ügyben azonban a bíróságok a jogi norma megalkotója szándékával és céljával ellentétesen értelmezték az elnökségi határozat valós célját, és ennek okán foglaltak úgy állást, hogy sértettnek nyilvánították a szervezetet úgy, hogy maga a szervezet soha nem tartotta

magát sértettnek, mivel a határozatának megfelelően általa és számos ellenőrző szerv – köztük illetékes minisztériumok és az Állami Számvevőszék – által megvizsgált és jogszerűnek minősítve jóváhagyott panaszosi cselekményt minősítettek a bíróságok bűncselekménynek!” Az indítványozó ezzel összefüggésben állította az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésének a sérelmét is.

- [9] Az indítványozó álláspontja szerint az eljáró bíróságok azért sértették meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésén alapuló tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, mert nem adtak helyt a bizonyítási indítványainak. Így könyvvizsgáló szakértői vélemény beszerzésével nem bizonyíthatta, hogy nem okozott vagyoni hátrányt. E körben kifogásolta, hogy a bíróságok nem hallgatták meg tanúként az érintett szervezet azon vezető tisztségviselőit, akik tanúsítani tudják, hogy nem szegte meg a vagyonnevelésből fakadó kötelezettségeit, és cselekedeteit mindenben elfogadott beszámolás mellett valósította meg.
- [10] Az indítványozó az Alaptörvény 28. cikkének sérelmét azzal összefüggésben állította, hogy álláspontja szerint a bíróságok a Btk. 4. § (1) bekezdését annak céljával ellentétben vették figyelembe, mert az indítványozó cselekménye nem veszélyes a társadalomra, és nem sértette az eljárás állítólagos sértettjének, vagy másnak a jogait.
- [11] 2. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [12] Az Alkotmánybíróság a befogadhatóság törvényi feltételeinek vizsgálata során megállapította, hogy a határidőben érkezett indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésén alapuló törvényi feltételeinek nem tesz eleget.
- [13] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése alapján az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjai szerint az alkotmányjogi panasz akkor tartalmaz határozott kérelmet, ha megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét, illetve egyértelmű indokolást ad elő arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény indítványban felhívott rendelkezéseivel.
- [14] Az indítvány ugyanakkor e törvényi feltételeknek nem felel meg, mert az indítványozó szerint sérülni vélt alaptörvényi rendelkezésekkel összefüggésben előadott kifogások alkotmányjogilag értékelhető indokolást nem alapoznak meg. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem felel meg az alkotmányjogi panasszal szemben támasztott követelménynek az indítvány, ha az a támadott bírói döntéssel lezárt eljárások leírását és az indítványozó szerint az Alaptörvény sérülni vélt szabályainak idézését tartalmazza, azok tényleges összekapcsolása nélkül {3067/2016. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [13]; 3187/2017. (VII. 14.) AB végzés, Indokolás [9]; 3198/2017. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [9]; 3063/2018. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [27]}.
- [15] Az Alkotmánybíróság utal arra is, hogy az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdése, I. cikk (2) bekezdése, 15. cikk (1)–(2) bekezdései, 28. cikke és 39. cikke nem tartalmaz az indítványozó számára Alaptörvényben biztosított jogot, így e cikkekre alkotmányjogi panaszt alapítani az indítványozónak nincs lehetősége {lásd például: 3084/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [6]; 3176/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]}.
- [16] Az Alaptörvény VIII. cikk (2) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben előadott kifogások alapján pedig az Alkotmánybíróság utal arra, hogy az indítványozó valójában a támadott bírói döntések megállapításainak tartalmi, és nem alkotmányossági kritikáját fogalmazta meg; azok irányát, a ténymegállapítást, a vonatkozó jogszabályok értelmezését kifogásolva. Az indítványozó kifogásai így valójában a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára irányulnak, amelyre az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel {lásd például: 3014/2017. (II. 8.) AB végzés, Indokolás [9]}.
- [17] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslással (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi – vélt, vagy valós – jogsérelem orvoslása eszközének, ellenkező esetben az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb eszközzel már nem orvosolható {lásd például: 3145/2015. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [55]}.
- [18] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó semmilyen konkrét – az állított jogsérelem és a hivatkozott alaptörvényi rendelkezések között alkotmányjogi összefüggést feltáró – alkotmányjogi érvelést nem adott elő, ezért az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény egyik sérülni vélt rendelkezése vonatkozásában sem felel meg a határozott kérelem feltételeinek.

[19] 3. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt – figyelemmel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjaiban foglaltakra – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. április 21.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
előadó alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2740/2025.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1222/2026. (IV. 24.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.I.478/2025/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Gyuris Ágnes ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságnál.
- [2] Az Egri Törvényszék 2023. március 14-én kihirdetett 7.B.30/2015/7137. számú ítéletével az indítványozót mint LXVIII. számú terheltet bűnösnek mondta ki részben közvetett tettesként elkövetett költségvetési csalás bűntettében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 396. § (1) bekezdés a) pont és (5) bekezdés b) pont, valamint folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében (Btk. 345. §) és 2 rendbeli közvetett tettesként folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében (Btk. 345. §)]. Ezért őt – halmazati büntetésként – 2 év 6 hónap börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra, valamint 5 év időtartamú gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagja vagy egyszemélyi vezetője foglalkozástól eltiltásra ítélte.
- [3] A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2024. november 20-án meghozott Bf.II.553/2024/136. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet az indítványozó vonatkozásában helybenhagyta azzal, hogy a költségvetést károsító bűncselekmények megnevezéséből a „részben” megjelölést mellőzte.
- [4] A Kúria 2025. július 1-jén kelt Bfv.I.478/2025/3. számú felülvizsgálati végzésével az indítványozó felülvizsgálati indítványát elutasította.
- [5] 2. Az indítványozó jogi képviselője 2025. augusztus 28. napján elektronikus úton benyújtott beadványában az elsőfokú bíróságon keresztül az Alkotmánybírósághoz fordult és az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszában a Kúria Bfv.I.478/2025/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Az Alkotmánybíróság felhívására jogi képviselője útján 2025. november 4. napján indítvány-kiegészítést is benyújtott (a továbbiakban együtt: alkotmányjogi panasz).
- [6] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárásból való jogának sérelmét állította, mert a Kúria végzése álláspontja szerint megsértette az indokolt bírói döntéshez való jogát.
- [7] 3. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tett-e.
- [8] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. § (1) bekezdésére alapozott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. Az alkotmányjogi panaszt az indítványozó jogi képviselője elektronikus úton 2025. augusztus 28. napján nyújtotta be az elsőfokú bírósághoz. Mivel a Kúria végzése 2025. július 1. napján kelt, így az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panaszt határidőben benyújtottnak kell tekinteni.
- [9] Az alkotmányjogi panasz eleget tett az Abtv. 52. § (1), illetve (1b) bekezdésében foglalt, az indítványokkal szemben támasztott követelményeknek, mert megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [az Abtv. 27. §-át]; az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [a XXVIII. cikk (1) bekezdést]. Az indítvány tartalmazta a támadott bírósági határozatot (Bfv.I.478/2025/3.); továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírósági határozat miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel; valamint a kifejezett kérelmet a bírósági határozat alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére.
- [10] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.

- [11] Az indítványozó az alkotmányjogi panasznak alapul szolgáló büntetőügyben terhelt volt, így értelemszerűen érintettnek és jogosultnak kell tekinteni. Az Alkotmánybíróság rögzítette továbbá, hogy az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [12] 4. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 29. §-ában, az indítvány befogadásához szükséges további feltételek fennállását vizsgálta.
- [13] Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltétele, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [14] Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria támadott végzése nem tartalmazza azokat az érdemi megfontolásokat, amelyekből megállapítható lenne, hogy a védő által megjelölt anyagi és eljárásjogi kifogások miért nem felelnek meg a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) rendelkezéseinek. Az indítványozó szerint a Kúria nem azonosította, mely konkrét indítványi elemeket tekint érdemi vizsgálatra alkalmasnak. Az indítványozó szerint a végzés általános, formális hivatkozásokat tartalmaz a Be. szabályaira anélkül, hogy az ügy érdeme szempontjából releváns észrevételekhez konkrét, okszerű jogi érvelést fűzne (alkotmányjogi panasz-kiegészítés 7. oldal)
- [15] Az Alkotmánybíróság a bírói indokolási kötelezettség teljesítésének az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével fennálló összhangját esetről esetre vizsgálja, mivel a bírói döntés és az ügy egyedi körülményei azt alapvetően befolyásolhatják. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint nem érheti el a célját a bírósági határozat indokolása, ha az ügy szempontjából releváns kérdések tekintetében hiányos vagy fogyatékos {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [31]}.
- [16] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúriának a felülvizsgálati indítványt elutasító végzése terjedelmében rövid indokolást tartalmaz, de a döntés szempontjából releváns kérdésekre – a felülvizsgálat akadályaira – a törvényi rendelkezések megjelölésével kitér és megjelöli az elutasítás indokát. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az elutasító tartalmú felülvizsgálati határozat indokolása tekintetében általában nem tekinthető az indokolási kötelezettség megsértésének, ha a Kúria részleteiben nem reagál a támadott jogerős bírósági határozat minden indokára, hanem csak összefoglalóan rögzíti, hogy felülvizsgálatnak milyen okokból nincs helye {3032/2019. (II. 13.) AB határozat, Indokolás [35]}.
- [17] Az indítványozó jelen alkotmányjogi panaszában a tisztességes bírói eljáráshoz való jog állított sérelmén keresztül valójában a számára kedvezőtlen bírói döntések tartalmi, törvényességi szempontú kritikáját fogalmazta meg. Az Alkotmánybíróság mindezekre tekintettel megállapította, hogy az indítvány a tisztességes bírói eljáráshoz való jog sérelmével összefüggésben nem állított a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, következésképpen nem teljesítette az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételt.
- [18] 5. A fentiek alapján az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. április 21.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
előadó alkotmánybíró

Haszoniczné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2418/2025.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1223/2026. (IV. 24.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.I.679/2024/16. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján jogi képviselője (dr. Kós Krisztián ügyvéd) útján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, amelyben a Kúria Bfv.I.679/2024/16. számú végzése, a Szombathelyi Törvényszék 8.Bf.38/2023/188. számú ítélete, továbbá a Szombathelyi Járásbíróság 47.B.95/2021/339. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését kérte. Az indítványozó szerint a vele szemben folyt büntetőeljárásban hozott bírósági határozatok megsértették az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogát, az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdésében írt védelemhez való alapjogát, továbbá az Alaptörvény 28. cikkében foglalt és a bírósági jogalkalmazás során irányadó jogértelmezésre vonatkozó előírást is.
- [2] Az indítvány, annak kiegészítése és a támadott bírósági határozatok alapján az ügy lényege és az alkotmányjogi panasz előzményei az alábbiak szerint foglalhatók össze.
- [3] Az első fokon eljáró Szombathelyi Járásbíróság 47.B.95/2021/339. számú ítéletével az indítványozót mint VIII. rendű vádlottat 5 rendbeli társtettesként elkövetett csalás büntetettében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés c) pont], 45 rendbeli bűnsegédként elkövetett csalás büntetettében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés e) pont], 1 rendbeli társtettesként elkövetett csalás büntetettében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés c) pont] és 6 rendbeli bűnsegédként elkövetett csalás büntetettében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés c) pont] találta bűnösnek. A bíróság ezért az indítványozót mint VIII. rendű vádlottat halmazati büntetésként 2 (kettő) év 9 (kilenc) hónap időtartamú szabadságvesztésre, 250 (kettőszázötven) napi tétel – 3000 forint napi tétel összegű – pénzbüntetésre és 10 (tíz) év ügynöki marketing tevékenység foglalkozástól eltiltásra, mellékbüntetésként 3 (három) év közügyektől eltiltásra ítélte.
- [4] A Szombathelyi Törvényszék mint másodfokú bíróság nyilvános ülésen eljárva a 2024. február 14. napján kihirdetett 8.Bf.38/2023/188. számú ítéletével az indítványozó vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét csupán a bűnügyi költség vonatkozásában változtatta meg, egyebekben azt helybenhagyta.
- [5] Az indítványozó meghatalmazott védője az indítványozó javára 2024. május 13. napján felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság 2025. február 25-én tanácsulésen eljárva a Bfv.I.679/2024/16. szám alatt meghozott végzésével az indítványozó vonatkozásában a Szombathelyi Járásbíróság 47.B.95/2021/339. számú és a Szombathelyi Törvényszék mint másodfokú bíróság 8.Bf.38/2023/188. számú ítéletét hatályában fenntartotta.
- [6] A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét és a védelemhez való jog sérelmét az indítványozó elsődlegesen a sértettek tárgyaláson történő kihallgatásának mellőzése miatt állította. Kifejtette az indítványozó, hogy a védelem a büntetőeljárás során több alkalommal – így a 2020. szeptember 11-i és 2021. szeptember 2-i beadványában is – tett arra indítványt, hogy a sértettek személyes kihallgatására kerüljön sor, hozzájuk kérdés közvetlenül intézhető legyen és szükség esetén szembesítésekre is sor kerülhessen. Ezen bizonyítási indítványokat az indítványozó szerint az elsőfokú bíróság érdemi indokok nélkül utasította el. Az így előállt eljárási szabálysértést az indítvány értelmében a sértett tanúk másodfokú tárgyaláson történő kihallgatásával orvosolni lehetett volna, ám erre nem került sor. Az indítványozó álláspontja szerint azzal, hogy az első- és másodfokú bíróság elzárta őt és a védőjét is attól, hogy a sértetteknek kérdéseket telessenek fel, illetve szembesítések lefolytatására, továbbá egyéb bizonyítási eszközök, így okiratok és színes fényképfelvételek sértettek elé tárására kerülhessen sor, sérült a tisztességes eljáráshoz való joga, annak részjogosítványai köréből pedig a fegyverek egyenlősége. Az indítványozó védelemhez fűződő alapjogának a sérelmére vezetett továbbá az, hogy az eljárásban ugyan részt vett védő, de az indítványozóval együtt védője is el volt zárva attól, hogy a közvetlenség

elve alapján a sértetteknek kérdést tegyen fel, szembesítést, illetve egyes bizonyítékoknak (pl.: okiratok, fényképek) a sértettek elé tárását kezdeményezze. A sérelmes helyzetet a Kúria sem orvosolta, mivel arra az álláspont-ra helyezkedett, hogy a felülvizsgálat e körben törvényileg kizárt.

- [7] Szintén a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjoga sérelmét állította az indítványozó az I. számú tanú által készített hangfelvételekről szóló rendőri jelentések értékelése kapcsán. Kiemelte az indítványozó, hogy a rendőri jelentések alapját képező hangfelvételek eltűntek, és azok hiányában nem volt teljes bizonyossággal azonosítható az, hogy éppen ki beszél az adott hangfelvételen, mivel a jelentést készítő rendőr nem ismerhette az érintett személyek hangját. A hangfelvételek hiányában a rendőri jelentés tartalma továbbá nem volt ellenőrizhető. Azzal, hogy mindezen körülmények ellenére az eljáró bíróságok a hangfelvételekről szóló jelentéseket értékelték és elfogadták a tényállás megállapításának alapjaként, túlléptek a bizonyítékok szabad értékelése – Be. 167. § (4) bekezdésében rögzített – elvének a tisztességes bírósági eljárás követelménye által kijelölt alkotmányos határain, és megsértették az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogát.
- [8] A vele szemben folyt büntetőeljárást érintő további kifogásként nevesítette az indítványozó, hogy több büntetőeljárás indult ellene és vádlott-társai ellen, amelyek párhuzamosan folytak, és amelyek egyesítésére – a védelem indítványai ellenére – nem került sor. Abból fakadóan pedig, hogy ezen büntetőeljárásokban a bíróságok azonos terheltek azonos magatartását vizsgálják eltérő időintervallumokban, az indítványozó szerint fennáll a vádon történő túlterjeszkedés lehetősége. Így állhatott elő az a helyzet is, hogy a jelen alkotmányjogi panasz eljárásban kifogásolt ítéletekben az első- és másodfokú bíróság a váddal nem érintett időszakokat illetően is tényállást állapított meg. Egyesítés hiányában az egyes bíróságok ugyanazon időszakot illetően más-más tényállás alapján, más jogi következtetéseket vonnak le, ami az indítványozó szerint felveti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogbiztonság sérelmét, az indítványozó vonatkozásában pedig az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes bírói eljáráshoz való jog megsértését. Az eljárások közötti jelentős időbeli eltérések okán továbbá a kiszabott büntetések az indítványozó szerint nem lesznek összbüntetésbe foglalhatók, ami szintén a tisztességes eljáráshoz való jogát sérti.
- [9] Alapjogi sérelmet előidéző körülményként azonosította az indítvány azt is, hogy a bíróságok a csalás Btk. 373. § (4) bekezdés c) pontja szerinti minősített esetét tartották megállapíthatónak. Hosszan érvel az indítványozó a minősítés megállapításával szemben, amelyből következtetésként levonja, hogy teljes mértékben téves és anyagi jogszabály megsértésére alkalmas volt mind az első- és a másodfokú bíróság, mind a Kúria határozata azért, mert azokban a csalás fentiek szerinti minősített esetét egységesen, valamennyi sértett vonatkozásában megállapíthatónak találták. Az indítványozó álláspontja ezzel szemben az, hogy ezen minősített eset fennállásának megállapítására egyáltalán nem volt törvényes alap egyik tényállási pont esetében sem. Azzal, hogy az eljáró bíróságok alapvetően más jelentéstartalommal ruházták fel a Btk. 373. § (4) bekezdés c) pontjában írt fogyatékos fogalmát, egyértelműen átlépték a jogértelmezés alkotmányos korlátait és ezzel megsértették az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát. Az indítványozó álláspontja szerint továbbá a fogyatékoságnak az eljáró bíróságok által adott értelmezése sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, valamint az Alaptörvény 28. cikkében írt szabályt is, amelynek következménye az indítványozóra nézve ugyancsak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben rögzített tisztességes bírósági eljáráshoz való jogának a megsértése.
- [10] Az indítványozó a fentiekén túl a kiszabott foglalkozástól eltiltás büntetés alapjogsértő jellege mellett is kifejtette érveit. Álláspontja szerint a foglalkozástól eltiltás büntetés, amely őt az „ügnöki marketing tevékenységtől” tiltotta el, túlságosan tágan és nem kellő pontossággal határozta meg az eltiltással érintett foglalkozást. Az indítványozó a kiszabott foglalkozástól eltiltás büntetést olyan mértékben értelmezhetetlennek tartja, hogy az ebben a formában nem végrehajtható és ekként maga az indítványozó mint jogalany sem tudja értékelni, hogy pontosan milyen foglalkozások azok, amelyek végzése a számára tilalmazott. Mindezek okán a büntetés ebben a formájában az indítványozó álláspontja szerint sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírói eljáráshoz való jogát, illetve alkalmas az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, a jogbiztonság követelményének a megsértésére, és ezáltal is az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés szerinti alapjog sérelmének az előidézésére.
- [11] 2. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát [Abtv. 56. § (3) bekezdés].
- [12] A befogadhatóság feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány az alábbiak szerint nem volt befogadható.

- [13] 2.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében alkotmányjogi panaszt az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés ellen lehet előterjeszteni. A jelen indítvány alapjául szolgáló eljárásban a Kúria Bfv.I.679/2024/16. számú végzése az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében a bírósági eljárást befejező, így alkotmányjogi panasszal támadható döntésnek minősül.
- [14] 2.2. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. Az indítványozó jogi képviselője a Kúria támadott végzését 2025. május 12-én vette kézhez. Így az alkotmányjogi panaszt 2025. június 30-án határidőben terjesztette elő.
- [15] 2.3. Eleget tesz az indítvány az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében a határozott kérelemmel összefüggésben rögzített feltételeknek. Az indítványozó beadványában megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (Abtv. 27. §), az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) és (3) bekezdés, 28. cikk], valamint azok kapcsán kifejtette a sérelem lényegét. Meghatározta továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálandó konkrét bírósági határozatokat, kifejtette érveit azok alaptörvény-ellenességéről, valamint kifejezett kérelmet fogalmazott meg a megsemmisítésükre.
- [16] 2.4. Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. §-a értelmében az Alaptörvényben biztosított jogok védelmének eszköze. Nem szabályoz ugyanakkor ilyen, az indítványozó számára biztosított jogot az indítványban felhívott alaptörvényi rendelkezések közül az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése és 28. cikke.
- [17] Az Alkotmánybíróság ugyanis az Alaptörvény hatályba lépése után is fenntartotta korábbi értelmezését, mely szerint a jogbiztonság önmagában nem alapjog, így a B) cikk (1) bekezdésének a sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és a felkészülési idő hiánya esetén [ld. pl. 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [14]–[17]; 3323/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [9]] – lehet alapítani. Jelen esetben az indítványozó kifogásai nem estek ezen kivételes esetek alá, mivel azok nem a visszaható hatály tilalmának a megértését vagy a felkészülési idő hiányát hozták fel kifogásként. Erre tekintettel a konkrét ügyben nem volt helye az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére alapított indítványi elem érdemi vizsgálatának sem.
- [18] Az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét az Alaptörvény 28. cikkével összefüggésben is állította. Az Alkotmánybíróság rámutat ezért arra is, hogy jóllehet, az Alaptörvény 28. cikke önmagában nem tekinthető Alaptörvényben biztosított jognak [3165/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [31]], de arra tekintettel, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlatában az Alaptörvény 28. cikke és XXVIII. cikk (1) bekezdése természetes fogalmi egységet alkotnak [23/2018. (XII. 28.) AB határozat, Indokolás [26]], és az indítványozó is ebben az összefüggésben hivatkozott az Alaptörvény 28. cikkének sérelmére, az Alkotmánybíróság az indítványban foglaltakat a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog állított sérelme körében értékelte.
- [19] 3. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja továbbá az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen az Abtv. 27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint az Abtv. 29–31. § szerinti tartalmi követelményeket. Ezeket a feltételeket vizsgálva az Alkotmánybíróság az alábbi következtetésekre jutott.
- [20] 3.1. Az indítvány eleget tesz az Abtv. 27. § (1) bekezdéséből fakadó kritériumoknak, mivel az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette. Az indítványozó továbbá az alkotmányjogi panasz előterjesztésére jogosultnak tekinthető, és figyelemmel arra, hogy a megsemmisíteni kért bírósági határozatok az indítványozó ellen folyt büntetőeljárásban születtek, nyilvánvalóan érintett is.
- [21] 3.2. Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának az is feltétele, hogy az indítvány a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30], illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [22] Az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (3) bekezdéseivel összefüggésben előadott kifogásait az Alkotmánybíróság az Abtv. 29. §-a alapján a következőképpen értékelte.

- [23] 3.3. Az indítványozó a sértettek tárgyaláson történő kihallgatásának a mellőzésével összefüggésben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jog és a XXVIII. cikk (3) bekezdése szerinti védelemhez való jog megsértését együttesen állította. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog sérelme mellett az indítványozó több egyéb vonatkozásban is érvelt. Így kifogásolta az I. számú tanú által készített hangfelvételekről szóló rendőri jelentések értékelését, és azt is, hogy vele szemben több büntetőeljárás indult, amelyek egyesítésére nem került sor. Sérelmezte, hogy a bíróságok a csalás Btk. 373. § (4) bekezdés c) pontja szerinti minősített esetét tartották megállapíthatónak. Az indítványozó a fentiek túl a kiszabott foglalkozástól eltiltás büntetés alapjogsértő jellege mellett is kifejtette érveit.
- [24] Az Alkotmánybíróság az indítványozó kifogásai kapcsán hangsúlyozza, hogy következetes gyakorlata szerint az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján a támadott bírósági döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálatára van jogköre. A bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének (annak, hogy a rendes bíróságok egy-egy tényt miként értékelték), valamint a bírósági eljárás teljes egészének az ismételt felülbírálatára nem rendelkezik felhatalmazással. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben következetesen hangsúlyozza, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó bíróságok számára fenntartott feladat [7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]]. A bíróság konkrét ügyben folytatott értékelő tevékenysége ezért nem lehet alkotmányossági vizsgálat tárgya. „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” [3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3239/2015. (XII. 8.) AB végzés, Indokolás [16]; 3141/2016. (VI. 29.) AB végzés, Indokolás [31]; 2/2017. (II. 10.) AB határozat, Indokolás [63]]. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e [3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]].
- [25] A konkrét ügyet érintően rámutat az Alkotmánybíróság, hogy a fentiek értelmében a büntetőügyben eljáró rendes bíróságok hatáskörébe tartozik és így az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül esik az indítványozó azon kifogásainak a vizsgálata, amelyek a sértettek tanúkenti kihallgatásával és az I. számú tanú által készített hangfelvételekről szóló rendőri jelentések értékelésével kapcsolatosak. Ezek ugyanis az egyedi büntetőeljárásban folytatott bizonyítási eljárás bíróság által vizsgálható és megítélhető kérdései. Ugyanígy a büntetőügyben eljáró rendes bíróság kompetenciája azon szakjogi kérdések megítélése, hogy mely esetekben van helye ügyek egyesítésének, a csalás Btk. 373. § (4) bekezdés c) pontja szerinti minősített eset a konkrét ügyben megállapítható-e, mint ahogyan az is, hogy miként, milyen tartalommal volt helye az indítványozóval szemben foglalkozástól eltiltás büntetés kiszabásának. Megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy ez utóbbi indítványi elemhez kapcsolódóan az indítványozó nem is adott elő értékelhető alkotmányjogi indokolást. A jogerős ítélet foglalkozástól eltiltást kiszabó rendelkezésének az alaptörvény-ellenességét pusztán állította, de nem támasztotta alá érdemi és egyediesített érvekkel, hogy a rendelkezés miért és milyen formában – melyik részjogosítványt érintően – vezet a tisztességes eljáráshoz való joga megsértéséhez.
- [26] A támadott bírósági ítélettel kapcsolatos indítványozói felvetésekkel összefüggésben az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza: az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor [3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]]. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon [3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]]. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat [3012/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [11]].

- [27] Mindezeket figyelembe véve az Alkotmánybíróság jelen ügyben arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó nem vetett fel olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, illetve bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, amely az Abtv. 29. §-a alapján az indítvány befogadását és érdemi vizsgálatát megalapozta volna.
- [28] 4. Az Alkotmánybíróság mindezek okán az indítvány vizsgálata alapján arra a megállapításra jutott, hogy az nem felel meg az alkotmányjogi panaszok befogadhatóságával szemben támasztott követelményeknek, és az alkotmányjogi panasz befogadását az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjaira figyelemmel visszautasította.

Budapest, 2026. április 21.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
előadó alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1847/2025.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1224/2026. (IV. 24.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Debreceni Törvényszék 3.Pf.21.087/2024/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozók jogi képviselőjük (dr. Baruch Gábor ügyvéd) útján eljárva alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő a Hajdúszoboszlói Járásbíróság 2.P.20.262/2023/46. számú ítélete és a Debreceni Törvényszék 3.Pf.21.087/2024/6. számú ítélete ellen, azok alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését kérve. Az indítványozók álláspontja szerint az ítéletek ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével.
- [3] 1.1. A perbeli alperes pénzügyi jogelődjei és az indítványozó felperesek között ingatlanjelzáloggal biztosított devizaalapú kölcsönszerződés jött létre közjegyzői okiratba foglaltan 2008 augusztusában. A kölcsönszerződést a hitelező alperesi jogelőd közjegyzői okiratban felmondta 2009 decemberében, az alperes a felmondott kölcsönszerződésből származó követelést engedményezés útján szerezte meg 2010-ben, amelyről az értesítést az indítványozóknak kézbesítették. Az alperes ezt követően a közjegyzői okirat végrehajtási záradékkal történő ellátását kérte, ami megtörtént, és mindkét indítványozóval szemben megindult a végrehajtási eljárás 2012-ben. A végrehajtási eljárásokat a végrehajtást foganatosító járásbíróság a szerződés semmisségére tekintettel mindkét indítványozóval szemben megszüntette 2014-ben. A megszüntetett elszámolási, devizahitel törvények függvényében a forintosításról szóló levelek tartalmazták az indítványozók tartozását, így a 2015. február 1. napján fennálló tartozás pontos összegét. A felszólító, elszámolást követően keletkezett leveleket az indítványozók átvették, arra semmilyen észrevétel nem tettek. 2018 júniusában került előterjesztésre ismételt végrehajtási záradék kibocsátása iránti kérelem, amely alapján az 2018 augusztusában kibocsátásra került.
- [4] Az indítványozók 2023 szeptemberében keresetükben a velük szemben folyó végrehajtási eljárások megszüntetését kérték, és azt, hogy a végrehajtással felmerült költségek megfizetésére kötelezze a bíróság az alperest, továbbá keresse meg a földhivatalt a perbeli ingatlanra vonatkozó alperesi tulajdonjog törlése és az indítványozók 1/2–1/2 arányú tulajdonjoga visszajegyzése végett eredeti állapot helyreállítása címén. Az alperes a kereset elutasítását kérte, hivatkozott arra, hogy a követelés nem évült el és a végrehajtási eljárás 2014. évben történő megszűnéséig, a bíróság ítéletéig jogszerű végrehajtási cselekmények folytak, majd ezt követően a devizahitel törvényekkel eszközölt forintosításból adódóan a szerződés módosításra került és a 2018. évtől az újabb végrehajtási kérelem előterjesztését követően folyamatos végrehajtási cselekmények történtek.
- [5] Az elsőfokú bíróság az indítványozók keresetét elutasította, a végrehajtási eljárások felfüggesztését megszüntette. Az ítélet indokolása szerint a kölcsönszerződésből származó fizetési kötelezettség 2009. december 16. napján felmondással egyösszegben lejárttá vált, majd 2010 áprilisában engedményezés történt, 2012-ben pedig a végrehajtás megindítása. A 2014. december 16. napjára tett elévülés, amelyre az indítványozók hivatkoztak, így nem következett be. Utalt arra, hogy az engedményezés a végrehajtás elévülését megszakította. 2018. június 4. napján került előterjesztésre ismételt végrehajtási záradék kibocsátása iránti kérelem, amely alapján az 2018. augusztus 31. napján kibocsátásra került, ezt követően is folyamatos végrehajtási cselekmények történtek. A végrehajtandó követelés jogalapját képező szerződés érvénytelensége ítéleti rendelkezésben megállapítást nem nyert, a végrehajtás jogszerűtlenül így addig nem folyhatott. Ezt a bíróság jogerős ítélete nem állapította meg, így az elévülés határideje a jogerős ítélet meghozatalától kezdődhet, azonban a jogerős ítélet meghozatala és az újabb végrehajtás megindítása között az ötéves elévülési idő nem telt el. Miután a szerződés érvénytelensége megállapítást nem nyert, így nem hivatkozhattak az indítványozók arra, hogy a kölcsönszerződés joghatást nem válthat ki és a végrehajtás feltételei 2012-ben nem álltak fenn, hiszen az engedményezést sem vitatták,

2014. április 16. napjától pedig az újból megindult végrehajtás (2018. június 6. napja) között az öt év nem telt el.

- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az indítványozók terjesztettek elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását kérték és a végrehajtási eljárások megszüntetését, továbbá az alperest a végrehajtási eljárásban felmerült költségek megfizetésére kérték kötelezni, valamint megkeresni a földhivatalt a perbeli ingatlanra vonatkozóan az alperes tulajdonjogának törlése és az indítványozók tulajdonjogának bejegyzése végett eredeti állapot helyreállítása címén. Másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését kérték és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását. Az alperes a kereset elutasítását kérte, hivatkozva arra, hogy a követelés nem évült el.
- [7] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az elsőfokú bíróság a szükséges körben a tényállást feltárta és abból helytállóan következtetett az indítványozók keresetének alaptalanságára. Mivel az elévülési idő eltelte nem volt megállapítható, ezért a végrehajtások megszüntetésének nem volt helye, így az elsőfokú bíróság helytállóan határozott a kereset elutasításáról.
- [8] 1.2. Az indítványozók ezt követően fordultak az Alkotmánybírósághoz, és az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszában előadták, hogy álláspontjuk szerint az ítéletek ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével.
- [9] Az indítványozók álláspontja szerint a B) cikk (1) bekezdésének és XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét jelenti az, hogy az eljáró bíróságok a nyelvtani értelmezéssel és a kialakult joggyakorlattal ellentétesen értelmezték az ügyben releváns elévülési szabályokat, valamint a bíróságok a korábbi végrehajtást megszüntető jogerős bírósági ítéletet figyelmen kívül hagyták és az elévülés megszakítására alkalmasnak találtak egy olyan végrehajtási eljárást, amely törvényellenesen került elrendelésre.
- [10] Az indítványozók szerint a XXVIII. cikk (1) bekezdését sérti az, hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 407. § (2) b) pontja értelmében a végrehajtási perekben nem biztosít rendkívüli perorvoslatot, ha a másodfokú döntés helyben hagyta az elsőfokú döntést, ez visszaélésre és a tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jog megsértésére ad lehetőséget. A másodfokú bíróság túlterjeszkedett a felülbírálati jogkörén, amikor az ítéleti indokolást kiegészítette azzal, hogy „nem az egyes végrehajtási cselekmények szakították meg az elévülést, hanem maga a végrehajtási eljárás”, mivel erre egyik peres fél sem, illetve az elsőfokú bíróság sem hivatkozott.
- [11] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [12] Az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt az indítványozók határidőben nyújtották be. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban megjelölték az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozók jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [B) cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) bekezdése], a támadott bírói döntéseket, a Hajdúszoboszlói Járásbíróság 2.P.20.262/2023/46. számú ítéletét és a Debreceni Törvényszék 3.Pf.21.087/2024/6. számú ítéletét, továbbá kifejezett kérelmet a bírói döntések megsemmisítésére. Az indítványozók jogorvoslati lehetőségeiket kimerítették, valamint jogosultságuk és érintettségük egyértelmű, mivel saját ügyükkel összefüggésben terjesztették elő alkotmányjogi panaszukat.
- [13] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hatályba lépése után is fenntartotta korábbi értelmezését, mely szerint a jogbiztonság önmagában nem alapjog, így a B) cikk (1) bekezdésének a sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás tilalma és a felkészülési idő hiánya esetén lehet alapítani [3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [14]–[17]; 3323/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [9]]. Az indítványozók alkotmányjogi panasa a fentiek szerint megjelölt egyik kivételes eset tekintetében sem tartalmaz indokolást. Erre tekintettel az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével összefüggésben nincs helye a támadott jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenessége vizsgálatának.
- [14] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]].
- [15] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelmével kapcsolatosan az alábbiakat állapította meg. Az indítványozók által állított alapjogi sérelemmel összefüggésben előadott érvek valójában az ügyben meghozott, az indítványozók által támadott – az indítványozók keresetét elutasító és azt hely-

benhagyó – bírósági döntések megállapításainak tartalmi és nem alkotmányossági kritikáján alapulnak, és nem ezen ítéletek alaptörvény-ellenességének alátámasztására irányulnak.

- [16] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelmével kapcsolatban az Alkotmánybíróság felhívja a figyelmet arra a következetes gyakorlatára, hogy az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára [...] {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Az Alkotmánybíróság ugyancsak hangsúlyozza, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. Az alkotmányjogi panaszban az indítványozók valójában egyet nem értésüket fejezték ki a bíróságok döntésével, azok érvelésével, indokolásával kapcsolatban. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozók nem értenek egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Az indítványozók alkotmányjogi panaszának valójában a bírói döntések felülmérlegelésére irányul.
- [17] Az előbbiek mellett az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja. Jelen ügyben megállapítható, hogy az eljáró bíróságok a döntés szempontjából releváns kérdéseket vizsgálatuk tárgyává tették, és követhetően számot adtak döntésük indokairól. A bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az indítványozó ezzel összefüggésben bírói mérlegelési, jogalkalmazási kérdéseket kifogásol. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint viszont nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e {lásd például: 3095/2021. (III. 12.) AB végzés, Indokolás [26]}. „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}. Az alkotmányjogi panaszban felhívott érvek alapján a panaszban megjelölt alapjogok megsértésének kételye nem merül fel.
- [18] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelme vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.
- [19] 4. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a és 29. §-a, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. április 21.

*Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró*

*Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Horváth Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró*

*Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró*

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/77/2025.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1225/2026. (IV. 24.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet 120/I. §-a és a gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény 18. § 9. pontja alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (Kollarics Flóra Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Kollarics Flóra) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése alapján a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: KR.) 120/I. §-a és a gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Gjt.) 18. § 9. pontja alaptörvény-ellenességének megállapítását és kihirdetésük időpontjára visszamenőleges hatályú megsemmisítésüket kérte az Alkotmánybíróságtól, mivel azok álláspontja szerint sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből levezethető visszaható hatályú jogalkotás tilalmát és a XIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakat.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panaszban írtak az alábbiak szerint foglalhatók össze.
- [3] Az indítványozó 2022. április 27-én vásárolt egy növelt hatótávolságú, hibrid-elektromos – 5N környezetvédelmi osztályba sorolt – gépjárművet. Az indítványozó az ilyen típusú gépkocsik kedvezőbb fenntartása és alacsonyabb károsanyag-kibocsátása miatt a magasabb ár ellenére döntött a vásárlás mellett, figyelembe véve, hogy a vásárlás időpontjában hatályos szabályozás alapján mentesült az átírási illeték és a regisztrációs adó megfizetése alól, továbbá a főváros közigazgatási területén ingyenes parkolásra volt jogosult.
- [4] A jogalkotó 2024. szeptember 1-jén, a KR. 120/I. §-ának beiktatásával akként rendelkezett, hogy az 5N és 5P környezetvédelmi osztályba sorolt gépkocsikra kiadott világoszöld színű rendszámáblával 2026. november 30-ig lehet részt venni a közúti forgalomban. 2025. január 1-jével módosult a Gjt. 18. § 9. pontja is, mert az abban felhívott utaló szabály, a közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet (a továbbiakban: KöHÉM rendelet) módosítása révén 2024. szeptember 1-jétől megszűnt a külső töltésű hibrid elektromos (plug-in hibrid) gépkocsik környezetkímélő jellege, és ezáltal adómentességük is.
- [5] Az indítványozó a támadott jogszabályi rendelkezések tekintetében együttes indokolást előterjesztve, az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében rögzített alapjog sérelmével összefüggésben azzal érvelt, hogy a jogalkotó elvonta a tulajdonhoz való jog körében értékelendő szerzett jogait (gépjárműadó alóli mentesség, ingyenes parkolás lehetősége), már fennálló jogviszony tartalmát változtatta meg hátrányosan, s ezzel megsértette a visszaható hatályú jogalkotás tilalmát is. Sérelmezte továbbá, hogy a módosítások nyomán anyagi befektetése egyrészt értékét veszítette, mivel a jelenlegi feltételek mellett reális áron már nem tudja értékesíteni a gépkocsit, másrészt az általa kalkulált megtérülés is lehetetlenné vált a kedvezmények megvonása miatt.
- [6] Az Alkotmánybíróság gyakorlatát idézve kifejtette, hogy a magasabb ár ellentételezéseként tekintett a jogalkotó által biztosított kedvezményekre. Ezek nélkül nem vásárolt volna hibrid gépjárművet, mert a tulajdonszerzés többlet anyagi ráfordítást jelentett számára.
- [7] Az indítványozó a tulajdonhoz való jogba történő jogalkotói beavatkozás legitim céljaként a környezetvédelmi célkitűzések érvényesítését, a korlátozásra okot adó alkotmányos értéknek az egészséges környezet és a jövő generációi érdekeit elfogadhatónak tartva előadta, hogy a támadott szabályozás nem alkalmas ezen célok elérésére. A már korábban megvásárolt hibrid járművek ugyanis továbbra is forgalomban maradnak, a károsanyag-emisszió ezáltal nem fog csökkenni.
- [8] A korlátozás szükségességének hiányát igazolandó rámutatott: a jogalkotó rendelkezhetett volna akként, hogy az érintett járművek átruházásakor kerüljön sor a módosítás alkalmazására, vagy a kedvezményeket (szerzett

- jogot) a jog gyakorlásának várható átlagos időtartamára (a gépjármű 7–10 éves élettartamára) biztosíthatta volna.
- [9] Álláspontja szerint a beavatkozás szükségességének megállapítása esetén a korlátozás arányossága nem is vizsgálható, mivel a jogosultságok elvonásával a jogalkotó ezen részelemet kiüresítette.
- [10] Az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében rögzített visszaható hatályú jogalkotás tilalmának megsértését abban látja, hogy a módosításokkal a jogalkotó az ő esetében egy három éve fennálló, kiszámítható jogviszonyba avatkozott be, a korábban hatályos szabályozáshoz képest hátrányosabb rendelkezéseket vezetett be, és ezáltal számára új kötelezettségek keletkeznek.
- [11] Az *ad malam partem* jogalkotás megítélésének Alkotmánybíróság által kialakított szempontrendszer figyelembevételével levezette, hogy a kedvezmények elvonásával hátrányosabb helyzetbe került, és bár a jogalkotó *pro forma* nem visszamenőleges hatállyal vezette be a támadott rendelkezéseket, azok mégis visszamenőleg változtattak meg a múltban létrejött jogviszonyt, így megvalósult az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelme.
- [12] 3. A nemzetgazdasági miniszter *amicus curiae* beadványában tájékoztatta álláspontjáról az Alkotmánybíróságot. Az Igazságügyi Minisztérium az Alkotmánybíróság megkeresésére előterjesztett beadványában csatlakozott a nemzetgazdasági miniszter álláspontjához.
- [13] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendben meghatározottak szerint eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, amelynek során vizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságára vonatkozó törvényi feltételeknek.
- [14] 4.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint alkotmányjogi panaszt a 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznolcvan napon belül lehet írásban benyújtani. A KR. jelen panaszban támadott rendelkezése 2024. szeptember 1-jén, a Gjt. támadott rendelkezése 2025. január 1-jén lépett hatályba, a panasz 2025. január 31-én érkezett az Alkotmánybíróságra, így az határidőben került benyújtásra.
- [15] 4.2. Az Abtv. 26. § (2) bekezdése alapján akkor terjeszthető elő alkotmányjogi panasz, ha az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.
- [16] A kivételes panasz esetében – mivel az közvetlenül a norma ellen irányul – különös jelentősége van az érintettség vizsgálatának, mert a panaszos alapjogában való személyes, közvetlen és aktuális sérelme különbözteti meg a kivételes panaszt az *actio popularis*-tól.
- [17] A személyes érintettség az indítványozó alapjogát érintő sérelmet jelent, ám az indítványozó nemcsak akkor személyesen érintett, ha ő a norma címzettje. Ha a norma címzettje harmadik személy, a személyes érintettség követelménye akkor teljesül, ha az indítványozó alapjogi pozíciója és a norma között szoros kapcsolat áll fenn. Az Abtv. 26. § (2) bekezdése által kifejezetten nevesített közvetlenség követelménye szempontjából az a meghatározó, hogy a kifogásolt jogszabályi rendelkezés maga érinti-e az indítványozó alapjogát; végül az aktuális érintettség követelménye azt jelenti, hogy az érintettségnek az alkotmányjogi panasz benyújtásakor fenn kellett állnia. Azt, hogy az indítványozó aktuális sérelme fennáll-e, csak a konkrét esetben lehet eldönteni {vö. 3110/2013. (VI. 4.) AB határozat, Indokolás [27]–[31]}.
- [18] Az indítványozó az általa csatolt forgalmi engedély szerint egy külső töltésű hibrid (a KöHÉM rendelet szerint 5N kategóriájú) gépkocsi tulajdonosa, ekként személyes érintettsége megállapítható mindkét támadott rendelkezés vonatkozásában.
- [19] A támadott jogszabályi rendelkezések vonatkozásában a közvetlen alkalmazás Abtv. 26. § (2) bekezdésében írt feltételei az alábbiak szerint fennállnak.
- [20] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a gépjárműadó kivetése egyfelől ugyan formálisan hatósági intézkedésen keresztül érvényesül, de a támadott normát érvényre juttató hatósági döntés tartalmát a Gjt. 7. §-a és a 7/A. §-a előre, kógens módon meghatározza, a döntés kialakításánál a hatóságnak érdemi mérlegelési, döntési joga nincsen, ezért a döntés elleni jogorvoslat nem tekinthető hatékonynak {lásd hasonlóan: 3327/2022. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [19]}.
- [21] A KR. támadott rendelkezése által előírt rendszámcsereire vonatkozóan ugyancsak fennáll a közvetlen alkalmazás feltétele. A támadott rendelkezés ugyanis minden más állami aktus közbejötté nélkül érvényesül, az indítványozó által állított jogsérelemeket maga a támadott előírás okozza, tehát az az Abtv. 26. § (2) bekezdése sze-

- rinti panasszal támadható {vö. 33/2015. (XII. 3.) AB határozat, Indokolás [14]; 3103/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [10]}.
- [22] A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a támadott jogszabályi rendelkezések tekintetében fennáll az indítványozó közvetlen érintettsége. Az alkotmányjogi panasz benyújtásakor a KR. és a Gjt. támadott rendelkezései hatályosak voltak, ekképpen az indítványozó érintettségének aktualitása is fennáll.
- [23] 4.3. Az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti panasz csak az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére alapítható {3232/2021. (VI. 4.) AB végzés, Indokolás [9]; 3202/2025. (VI. 23.) AB határozat, Indokolás [38]}.
- [24] Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogbiztonság elvére hivatkozó indítványelem az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint {3045/2022. (I. 31.) AB végzés, Indokolás [12]; 3376/2025. (XII. 3.) AB határozat, Indokolás [44]} érdemi vizsgálat tárgya lehet akkor, ha az a visszaható hatályú jogalkotás tilalmára, illetve a kellő felkészülési idő mértékére hivatkozik. Jelen ügyben az indítványozó a visszaható hatályú jogalkotás tilalmának megsértésére hivatkozott, ami vizsgálható az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti panasz eljárásban. Az Alkotmánybíróság értelmezésében alapjogi tartalmat hordoz az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése is {lásd például: 3102/2025. (III. 21.) AB végzés, Indokolás [26]; 3202/2025. (VI. 23.) AB határozat, Indokolás [43]}, így a befogadásnak e szempontból sincs akadálya.
- [25] 4.4. Az Alkotmánybíróság a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeit vizsgálva a következő megállapításra jutott.
- [26] A panasz tartalmazza az Alkotmánybíróság hatáskörének megállapítására vonatkozó és az indítványozó jogsultságát megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pont], megjelöli az eljárás megindításának indokait [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont], az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont], megfelelő indokolást tartalmaz arra nézve, hogy a kifogásolt jogszabályi rendelkezések miért és mennyiben ellentétesek az Alaptörvény indítványban megjelölt rendelkezéseivel [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont], és kifejezett kérelmet a jogszabályi rendelkezések megsemmisítésére, illetve az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].
- [27] Mindezek alapján megállapította az Alkotmánybíróság, hogy az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek megfelel.
- [28] 5. Az Alkotmánybíróság a panaszt a tartalma szerint elbírálva megállapította, hogy az indítványozó két lényeges sérelmét nevesíti: az adómentesség elvesztését és az ingyenes parkolási lehetőségének megszűnését.
- [29] 5.1. A Gjt. 18. §-ának indítvánnyal támadott, 2025. január 1-jétől hatályos 9. pontja szerint környezetkímélő gépkocsi az a gépjármű, amely a KöHÉM rendelet 2024. szeptember 1-jén hatályos 2. § (6) bekezdése szerint környezetkímélő gépkocsinak minősül, azaz a tisztán elektromos gépkocsi és a nulla emissziós gépkocsi. A korábbi – 2024. augusztus 31-ig hatályos – szabályozás szerint ebbe a körbe beletartoztak a külső töltésű hibrid elektromos gépkocsik (plug-in hibrid) is [KöHÉM rendelet 2. § (7) bekezdés b) pontja].
- [30] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Gjt. támadott rendelkezése tartalmilag szorosan kapcsolódik a Gjt. 5. §-ának g) pontjához, amely az adott kategóriába tartozó gépkocsi tulajdonosát mentesíti az adófizetési kötelezettség alól. Az Alkotmánybíróság a Gjt. tekintetében már korábban megállapította, hogy az központi adónevet szabályozó törvény {lásd például: 3234/2020. (VII. 1.) AB határozat (a továbbiakban: Abh.), Indokolás [24]}.
- [31] Erre figyelemmel mindenekelőtt tisztázandó, hogy a Gjt. támadott rendelkezése az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésében rögzített hatásköri korlátozás alá esik-e.
- [32] 5.2. Az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése értelmében „[m]indaddig, amíg az államadósság a teljes hazai össztermék felét meghaladja, az Alkotmánybíróság a 24. cikk (2) bekezdés b)–e) pontjaiban foglalt hatáskörében a központi költségvetésről, a központi költségvetés végrehajtásáról, a központi adónemekről, az illetékekről és járulékokról, a vámokról, valamint a helyi adók központi feltételeiről szóló törvények Alaptörvénnyel való összhangját kizárólag az élethez és az emberi méltósághoz való joggal, a személyes adatok védelméhez való joggal, a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához való joggal vagy a magyar állampolgársághoz kapcsolódó jogokkal összefüggésben vizsgálhatja felül, és ezek sérelme miatt semmisítheti meg. Az Alkotmánybíróság az e tárgykörbe tartozó törvényeket is korlátozás nélkül jogosult megsemmisíteni, ha a törvény megalkotására és kihirdetésére vonatkozó, az Alaptörvényben foglalt eljárási követelmények nem teljesültek.”

- [33] Az Alkotmánybíróság hivatalos tudomása alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy az államadósság aktuális mértéke meghaladja a teljes hazai össztermék felét, és az Alkotmánybíróság eljárása az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontján alapul.
- [34] Az indítványozó a Gjt. 18. § 9. pontjának alaptörvény-ellenességét nem az élethez és az emberi méltósághoz való joggal, a személyes adatok védelméhez való joggal, a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához való joggal vagy a magyar állampolgársághoz kapcsolódó jogokkal összefüggésben állította, ezért az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasznak a Gjt. kifogásolt részének elbírálására az Alaptörvény 37. § (4) bekezdése alapján nincs hatásköre [lásd: Abh., Indokolás [24]–[27]; megerősítette: 3159/2022. (IV. 12.) AB végzés, Indokolás [18]].
- [35] 6. Az Alkotmánybíróság ezt követően a befogadhatóság feltételeinek fennállását a KR. 120/I. §-a vonatkozásában vizsgálta, amellyel kapcsolatosan az indítványozó a Budapest főváros közigazgatási területén történő térítésmentes parkolás lehetőségének elvesztését sérelmezte.
- [36] 6.1. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt rögzíti: a KR. 53. § (1) bekezdése szerint a rendszám tábla olyan, a gépkocsi egyedi azonosítására szolgáló hatósági jelzés, amely a közúti forgalomban történő részvétel feltétele. A KR. 53. § (2) és (3) bekezdése sorolja fel a rendszám táblák fajtáját (állandó vagy ideiglenes), formátumát, tartalmát. A közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM–BM együttes rendelet 5. § (1) bekezdés b) pontja pedig rögzíti, hogy a közlekedésben olyan járművel szabad részt venni, amelyre külön jogszabályban meghatározott számú, típusú és elhelyezésű hatósági jelzés(ek) [rendszám tábla(ák)] van(nak) felszerelve.
- [37] A KR. 60. § (2) bekezdés g) pontja és a (3) bekezdése alapján a közlekedési igazgatási hatóság a KöHÉM rendeletben meghatározott környezetkímélő gépjárműre világoszöld alapszínű, sorozatban előállított, különleges rendszám táblát ad ki, amely a KR. 60. § (1) bekezdése értelmében kifejezi a jármű üzemeltetésének jellegét.
- [38] Azaz fent írtak alapján megállapítható, hogy az indítványozó nem a gépjárművén lévő rendszám tábla színe (milyensége) miatt jogosult az ingyenes parkolásra, hanem a jármű környezetkímélő jellege miatt, amelyet a világoszöld rendszám tábla fejez ki (bizonyít, tesz nyilvánvalóvá mások számára).
- [39] Ekként megállapítható, hogy az indítványozónak a KR. támadott rendelkezése kapcsán előadott érvei és a hivatkozott alaptörvényi rendelkezések között nincs alkotmányos összefüggés.
- [40] 6.2. Az előbb kifejtettek mellett az Alkotmánybíróság megjegyzi továbbá, hogy a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 48. § (5) bekezdése a helyi önkormányzat képviselő-testületét (a fővárosban a fővárosi közgyűlést) hatalmazza fel a várakozási területekre vonatkozó szabályok rendeletben történő megalkotására, így a díjfizetés alól mentesítettek, valamint a kedvezményes várakozásra jogosultak körének meghatározására.
- [41] A vonatkozó szabályokat a Budapest főváros közigazgatási területén a járművel várakozás rendjének egységes kialakításáról, a várakozás díjáról és az üzemképtelen járművek tárolásának szabályozásáról szóló Budapest Főváros Közgyűlése 30/2010. (VI. 4.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban: R1.) tartalmazza. Ennek jelenleg hatályos 33. § (5) bekezdése alapján a fizető várakozóhelyen a környezetkímélő (ezért a vonatkozó jogszabályokban meghatározott különleges – zöld alapszínű – rendszámmal rendelkező) gépkocsik után nem kell várakozási díjat fizetni.
- [42] A Budapest főváros közigazgatási területén a járművel várakozás rendjének egységes kialakításáról, a várakozás díjáról és az üzemképtelen járművek tárolásának szabályozásáról szóló 30/2010. (VI. 4.) önkormányzati rendelet módosításáról szóló Budapest Főváros Önkormányzata Közgyűlése 28/2024. (XII. 6.) önkormányzati rendeletének (a továbbiakban: R2.) 16. § k) pontja és a 17. § (4) bekezdése alapján az R1. 33. § (5) bekezdése 2027. január 1-jén hatályát veszti, így a főváros területén a zöld alapszínű rendszámmal rendelkező járművek használati is csak a lakossági várakozási hozzájárulásra vonatkozó szabályok szerint részesülhetnek kedvezményben.
- [43] Azaz a fentiek értelmében a környezetkímélő gépjárművek valójában nem a KR. támadott rendelkezése, hanem az indítványozó által nem kifogásolt R1. alapján mentesülnek a főváros területén a parkolási díj megfizetése alól. Megjegyzi továbbá az Alkotmánybíróság, hogy 2027. január 1-jével a parkolási díj fizetése alóli mentesség a főváros területén a környezetkímélő gépkocsik esetében is megszűnik az R2. 16. § k) pontja és a 17. § (4) bekezdése alapján.
- [44] 7. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés f) és h) pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben foglaltakra is, visszautasította.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/458/2025.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1226/2026. (IV. 24.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.IV.37.294/2025/2. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó magánszemély alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján – a Veszprémi Törvényszék 9.K.701.361/2023/32. számú ítéletére is kiterjedő hatállyal – a Kúria Kfv.IV.37.294/2025/2. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege az indítvány és a bírósági határozatok alapján a következőképpen foglalható össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó társtulajdonosa egy külterületi ingatlanak, amely egy 1967-ben készült vázrajz szerinti ingatlanmegosztás során jött létre. Az indítványozó a tulajdonrészét 2008-ban ajándékozás útján szerezte. Az indítványozó ingatlanával szomszédos ingatlan tulajdonosa 2023 augusztusában kezdeményezte saját ingatlan határvonalának kitűzését. Ennek eredményéről az indítványozó tudomást szerzett és azt tapasztalta, hogy a földmérési jelek az általa ismert határoktól és egyben a korábbi tulajdonos tulajdonszerzése előtt elvégzett, nem hivatalos kitűzés jeleitől jelentősen eltérő helyekre kerültek, így az ingatlan általa ismert területének és határvonalának paraméterei – az általa becsatolt 1995. évi térképmásolaton ábrázoltakhoz képest – megváltoztak. Az indítványozó jelzése alapján a [...] Vármegyei Kormányhivatal (a továbbiakban: Kormányhivatal) felmérési, térképezési hiba kivizsgálása céljából eljárást indított. A Kormányhivatal a vizsgálata során megállapította, hogy az eljárása idején hatályos ingatlan-nyilvántartási térképi ábrázolást térképezési hiba terheli, amely érinti az indítványozó ingatlanát és az azzal szomszédos ingatlanokat is.
- [4] A Kormányhivatal a határozatában felhívta az érintettek figyelmét, hogy a felmérési, térképezési és területszámítási hiba kijávítása nem érintette és nem változtatta meg a természetbeni állapotot és a birtoklási viszonyokat, általa csak a hibával terhelt nyilvántartási adatokból eredő jogsérelem nyert orvoslást.
- [5] Az indítványozó keresetlevelet nyújtott be a Veszprémi Törvényszékhez (a továbbiakban: Törvényszék), melyben kérte a Kormányhivatal határozatának hatályon kívül helyezését és új eljárásra kötelezését. Keresetében azt kifogásolta, hogy a Kormányhivatal az 1989-ben elvégzett új felmérés előtti térképtől és egyben a természetbeni használattól eltérő térképezést tartott fenn, határozatában tévesen értékelte a körülményeket, döntését nem indokolta és nem teljesítette a tevékenységéhez fűződő jogszabályi célt és elvárást. Összességében azt kifogásolta az indítványozó, hogy a Kormányhivatal a határozata meghozatalakor tudatában volt annak, hogy az ingatlan térképezési és terület számítási hiba terheli, ennek ellenére ahelyett, hogy a hiba javításáról döntött volna, az új felmérés hibás ábrázolását próbálta védeni határozatában. Az indítványozó álláspontja szerint a Kormányhivatalnak arról kellett döntenie, hogy a korábbi térképezés és területi adatok helyesek, vagy az új felméréskor készített térképezés téves. A Kormányhivatal a határozatában fenntartotta a hibás térképi rajzolást, gyakorlatilag azt állítva, hogy a korábbi adatok voltak hibásak. Megítélése szerint kizárólag akkor lehetne ez a megoldás szabályszerű, ha a Kormányhivatal kétséget kizáró módon bizonyította volna a korábbi térképezés hibás voltát.
- [6] A Törvényszék az indítványozónak a Kormányhivatal határozatát támadó keresetét elutasította. Indokolásában rögzítette, hogy nem elsősorban az érintettek által használt és természetben általunk kialakított állapotot kell egy földrészlet határvonalának megállapításakor figyelembe venni, hanem az adatbázisban már rendelkezésre álló valamennyi információt, amelyek között szerepelnek a korábban készült mérések, számítások, földmérési munkarészek, objektumok helyzetét leíró adatok is. Mindezt a Kormányhivatal határozata indokolásában rögzítette, a Törvényszék megállapítása szerint a Kormányhivatal a megfelelő vizsgálatot lefolytatta, a tényállást

tisztázta. A Törvényszék álláspontja szerint mindezeknek megfelelően az indítványozó keresetében megfogalmazott jogsérelmek okán a Kormányhivatal határozata nem tekinthető jogszerűtlennek.

- [7] Az indítványozó a Törvényszék jogerős ítélete ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság megállapította, hogy az ügyben a kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, ennek megfelelően a felülvizsgálatot végzésével megtagadta. Indokolásában kifejtette, hogy az indítványozó kérelme az annak alapját képező, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ad) alpontjai, valamint b) pontja vonatkozásában megfelelő indokolást nem tartalmazott, illetve részben olyan kifogást tartalmazott, amely nem lehet felülvizsgálati eljárás tárgya.
- [8] 2.2. Az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét állította.
- [9] Az indítványozó az alapjogi sérelmek vonatkozásában azon álláspontjából indul ki, hogy az alapper tárgyat képező hatósági határozat jogszabálysértő, a Kormányhivatal tévesen értékelte a körülményeket és döntéseit releváns módon nem indokolta, így sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti joga. Az Alaptörvény és a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelme körében a Törvényszék ítélete vonatkozásában az indítvány rögzíti, hogy a Törvényszék úgy folytatta le az eljárását, hogy a Kormányhivatal nem biztosított az indítványozó részére számos fontos irathoz történő hozzáférést, a keresetét megalapozó egyes dokumentumok felvételére nem volt lehetősége, bizonyítási kezdeményezéseit a bíróság önkényesen elutasította, a Törvényszék nem tett eleget a Kp. pervezetésre vonatkozó előírásainak, melynek következtében az indítványozó nyilatkozattételi joga nem érvényesülhetett maradéktalanul, az eljáró bíró az indítványozó kép- és hangfelvétel készítésre vonatkozó előterjesztésével kapcsolatban történeteket nem a valóságnak megfelelő tartalommal jegyzőkönyvezte és nem tartotta tiszteletben az indítványozó emberi méltóságát, valamint a bíróság az eljárás folyamán pénzbírsággal sújtotta az indítványozót.
- [10] Az indítványozó a Kúria felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadó végzése vonatkozásában a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét abban látja, hogy az nem tartalmazza a megtagadás valós indokát. Az indítványozó a felülvizsgálati kérelmében hivatkozott a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ad) alpontjaira és b) pontjára mint a felülvizsgálat engedélyezésére vonatkozó jogi alapra, azonban a Kúria végzésének indokolása szerint a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ad) alpontjai körében bizonyítania kellett volna, hogy a Törvényszék eljárása az indítványozó eljárási jogainak korlátozása tekintetében hátrányos kihatással volt a jogerős ítéletre. Az indítványozó álláspontja szerint az eljáró bírónak az indítványozót érintő magatartása és az eljárási szabályok megszegése, illetve *contra legem* jogértelmezése önmagában igazolja azt, hogy az ítélkező bíró nem hozhatott pártatlan döntést az ügyében.
- [11] Mindezekon túl az indítványozó álláspontja szerint Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja vonatkozásában a Kúria nem kellő alapossággal, tévesen hivatkozott arra, hogy az indítványozónak a Törvényszék ítéletének indokolásában foglalt jogi érveléssel szemben kellett volna bemutatnia, hogy a jogerős ítélet a Kúria – indítványozó által hivatkozott – közzétett határozatában kifejtett jogértelmezésétől mennyiben tér el. Az indítványozó szerint a felülvizsgálati kérelmében a Kp. rendelkezéseinek megfelelően rögzítette azt a kúriai határozatot és annak érintett részét, amelytől a felülvizsgálni kért ítélet jogkérdésben eltér.
- [12] 3. Az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdései alapján az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a befogadhatóság törvényi feltételeinek.
- [13] 3.1. Az indítványozó panaszát személyesen, az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőben terjesztette elő, annak benyújtására jogosult, mivel az alapügyben peres fél volt, ami érintettségét megalapozza.
- [14] A Kúria alkotmányjogi panasszal támadott végzése nem érintette az ügy érdemét, azonban az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, és alkotmányjogi panasszal támadható [lásd pl. 3245/2019. (X. 17.) AB végzés, Indokolás [14]; 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [11]]. Mindez azt is jelenti, hogy jelen alkotmányjogi panasz szempontjából az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az alapügy érdemében hozott döntésnek a Veszprémi Törvényszék 9.K.701.361/2023/32. számú jogerős ítélete tekinthető. Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése szerint a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott határozata alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható, azzal, hogy a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül az Alkotmánybíróság akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg [3051/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [25]]. Jelen ügyben az indítványozó a jogerős döntést alkotmányjogi panasszal határidő-

ben megtámadta, s a Kúria a felülvizsgálat engedélyezése tárgyában nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg.

- [15] Az Alkotmánybíróság a fentieknek megfelelően az alkotmányjogi panasz befogadhatóságát a továbbiakban nemcsak a Kúria végzését, hanem a jogerős ítéletet támadó elemében is értékelte.
- [16] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pontja szerint alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése esetén nyújtható be. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (1) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaznak, így az indítvány e körben teljesítette a törvényi feltételt.
- [17] 3.2. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia.
- [18] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a panasz a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek megfelel. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezéseit, a sérelmezett bírói döntéseket, és kifejezetten kéri a megsemmisítésüket. Az indítvány tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a kifogásolt bírói döntések miért és mennyiben ellentétesek az Alaptörvény indítványban megjelölt rendelkezéseivel.
- [19] 4. Az Abtv. 29. §-a alapján az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz akkor fogadható be, ha a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét támasztja alá vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását [pl. 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]; 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]]. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [20] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (2) bekezdés *d*) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntések Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna [lásd hasonlóan: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]; 3262/2022. (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [53]–[54]].
- [21] Az Alkotmánybíróság több alkalommal rögzítette azt a követelményt, hogy az alkalmazandó jog megállapítása a rendes bíróság, vagyis a konkrét perben eljáró bíró hatásköre, az Alkotmánybíróság általában tartózkodik attól, hogy a bírói mérlegelésbe beavatkozzon. A bíró feladata eldönteni, hogy mely jogszabályok és konkrét jogszabályi rendelkezések alapján, illetve alkalmazásával dönt a benyújtott kereset tárgyában [6/2014. (II. 26.) AB határozat, Indokolás [14]; 3037/2014. (III. 13.) AB határozat, Indokolás [29]; 3193/2014. (VII. 15.) AB végzés, Indokolás [6]].
- [22] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a jogszabályok értelmezése alapvetően az egyedi ügyekben eljáró hatóságok és bíróságok feladata, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra kerül sor [3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]; 3346/2022. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [71]]. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköreihez tartozó szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon [3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [13]].
- [23] Az Alkotmánybíróság az indítvánnyal kapcsolatban arra is rámutat, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező indokolási kötelezettség alkotmányos követelményéből az fakad, hogy a bíróság döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően köteles számot adni [lásd például: 3370/2023. (VII. 19.) AB végzés, Indokolás [27]].
- [24] A „tiszteséges eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részére vonatkozó észrevételét kellő alaposággal megvizsgálja és ennek értékeléséről határozatában számot adjon” [7/2013. (III. 1.) AB végzés, Indokolás [34]]. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik azonban a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozók szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása [lásd például: 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]]. Ezzel összefüggésben kiemelendő, hogy az Alkotmánybíró-

- ság azt nem vizsgálhatja, hogy az indokolásban megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, csak azt értékelheti, hogy a bíróság a döntésében az eljárásban résztvevő feleknek az ügy érdemi részére vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálta-e, és értékelő tevékenységéről számot adott-e [lásd például: 3196/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [36]].
- [25] Az Alkotmánybíróság utal arra, hogy „[a]nnak megítélése, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei fennállnak-e vagy sem, nem alkotmányossági, hanem szakjogi-törvényértelmezési kérdés, melyben az Alkotmánybíróság – következetes gyakorlatának megfelelően – a Kúria döntését nem bírálhatja felül” [3365/2019. (XII. 16.) AB végzés, Indokolás [21]; utóbb megerősítette: 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [22]].
- [26] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének és a XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelme kapcsán valójában az ügyben meghozott – számára kedvezőtlen tartalmú – hatósági és bírósági döntés megállapításainak tartalmi és nem alkotmányossági kritikáját fogalmazta meg, az általa megjelölt Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét az eljáró bíróságok álláspontjától eltérő jogértelmezésének különbözőségéből vezette le. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint azonban „[ön]magában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” [3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]].
- [27] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panaszban rögzített indokok nem alkalmasak arra, hogy a bírói döntés érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét felvessék vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést megalapozzanak.
- [28] 5. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek egyikét sem, ezért azt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdéseiben foglaltakra is, visszautasította.

Budapest, 2026. április 21.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2383/2025.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1227/2026. (IV. 24.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.VI.21.380/2024/5. számú részítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Faragó Máté ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, amelyben a Kúria Pfv.VI.21.380/2024/5. számú részítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Abtv. 61. § (1) bekezdés *b*) pontjának megfelelően kérte a jogerős ítélet végrehajtásának felfüggesztését is.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy lényege – a bírósági döntésekben rögzített tényállás és az indítvány alapján – a következőképpen foglalható össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó és néhai édesanyja mint eladók és az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló per III. rendű alperese mint vevő között 2017. február 16-án adásvételi szerződés jött létre egy ingatlan 2180/10000 tulajdoni hányada tárgyában, amely egy épülő társasház földszintjén található 106 m² alapterületű L1 jelű lakásnak, a pincszinten található 10 m² területű T2 jelű tárolónak és a P01 jelű gépkocsi-beállónak felelt meg. Az indítványozó néhai édesanyjának (perbeli I. rendű felperes) tulajdoni aránya 3/5, míg az indítványozóé (perbeli II. rendű felperesé) 2/5 volt. A vételárát 63 000 000 forintban határozták meg. A III. rendű alperes a lakásingatlan 2017. szeptember 15-én vette birtokba, amiről aznap birtokbaadási jegyzőkönyv is készült, azt a felek aláírták, a hivatalos birtokbaadás ezáltal megtörtént.
- [4] A III. rendű alperes 2017. február 17. napján 6 000 000 Ft foglalót és 10 000 000 Ft vételárelőleget, 2017. április 19. napján 16 000 000 Ft második vételárrészletet fizetett meg az eladónak. A harmadik, 13 400 000 Ft vételárrészlet az ingatlan rendeltetésszerű használatra alkalmas állapotban történt műszaki átadás-átvétele időpontját követő három munkanapon belül volt esedékes, míg a 17 600 000 Ft utolsó vételárrészlet az ingatlan használatbavételi engedélye megadása tárgyában hozott jogerős határozat kézhezvételét és a társasház ingatlan-nyilvántartási bejegyzését követő negyvenöt napon belül, de legkésőbb 2017. szeptember 30. napjáig volt esedékes.
- [5] A III. rendű alperes az utolsó részlet megfizetésével késedelembe esett, és a harmadik vételárrészletből csak 10 000 000 Ft-ot fizetett meg 2017. július 26. napján. Erre figyelemmel az indítványozó és néhai édesanyja mint eladók az adásvételi szerződéstől 2017. november 27. napján kelt és másnap postára adott nyilatkozatukkal elálltak, és felszólították a III. rendű alperest az ingatlan birtokának három napon belüli visszaadására, és ennek teljesítése esetére felajánlották a teljesített vételár foglalóval csökkentett összegének visszafizetését.
- [6] Az illetékes építésügyi hatóság az ingatlanra a használatba vételi engedélyt 2019. október 19-én véglegessé vált határozatával megadta.
- [7] A III. rendű alperes (pertársaival) pert indított az elállási nyilatkozat érvénytelenségének megállapítása iránt, azonban a keresetet a Fővárosi Törvényszék a 2020. június 23-án meghozott és 2020. szeptember 4-én jogerőre emelkedett 8.P.24.596/2017/90. számú ítéletével elutasította.
- [8] Ezt követően a felek között különböző tárgyalások folytak az ingatlan birtokának visszaadása és a vételárrészletek – foglalóval csökkentett összegének – visszafizetése tekintetében, azonban a felek végül nem jutottak egyezségekre, ezért az indítványozó és néhai édesanyja lakáskiürítés iránt polgári peres eljárást kezdeményeztek a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság előtt.
- [9] Az ingatlan-nyilvántartást vezető hatóság a perindítást követően 2021. június 25-én a társasházat bejegyezte, egyúttal az egyes albetétekhez tartozó külön tulajdoni lapokat megnyitotta. A perbeli L1 jelű lakás külön helyrajzi számot kapott, tulajdoni lapján az alapító okirat értelmében tulajdonosként az indítványozó került feltün-

tetésre, míg a T2 jelű tároló és a P01 jelű gépkocsi-beálló külön helyrajzi számot nem kapott, azokra az L1 jelű lakás mindenkori tulajdonosát kizárólagos használati jog illeti meg.

- [10] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló perben előterjesztett keresetükben az indítványozó és néhai édesanyja mint felperesek a lakásingatlan, a tároló és a gépkocsi-beálló (a továbbiakban: perbeli ingatlan) kiürítésére és birtokbaadására kérték kötelezni a III. rendű alperest. A III. rendű alperes írásbeli ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, egyúttal viszontkeresetet terjesztett elő, amelyben kérte a felperesek kötelezését a már teljesített vételárrészletek foglalóval csökkentett összegének és késedelmi kamatai visszafizetésére. A felperesek a viszontkeresettel szemben beszámítási kifogással éltek, azzal, hogy a viszontkereset jogcímét nem vitatták, de annak összecszerúságát igen. A felperesek a visszafizetendő vételárba az ingatlan jogcím nélküli használatával összefüggő használati díjkövetelésüket és annak késedelmi kamatait kérték beszámítani arra hivatkozással, hogy a III. rendű alperest használati díjfizetési kötelezettség terheli az ingatlan birtokba adásától kezdődően a birtok visszaadásáig. A III. rendű alperes a beszámítási kifogással szembeni érdemi ellenkérelmében vitatta, hogy tudatosan jogcím nélkül használta volna az ingatlant, jóhiszemű birtoklása idejére pedig nézete szerint használati díjjal nem tartozik.
- [11] Az elsőfokú eljárás során az I. rendű felperes elhunyt, erre tekintettel az eljárás a vele szemben előterjesztett viszontkereset és beszámítási kifogás tekintetében félbeszakadt.
- [12] A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság mint elsőfokú bíróság 2024. április 25. napján kelt 16.P.21.495/2021/107. számú részítéletében kötelezte a III. rendű alperest a perbeli ingatlan indítványozó birtokába történő visszaadására, a részítélet ezen rendelkezését előzetesen végrehajthatónak rendelte. Egyúttal kötelezte az indítványozót a III. rendű alperes által viszontkeresetben előterjesztett vételárrészlet és az abba beszámított használati díj különbözetének megfizetésére a késedelmi kamattal növelt összeggel.
- [13] A III. rendű alperes a perbeli ingatlant 2024. május 15. napján az indítványozó birtokába adta.
- [14] Az indítványozó és a III. rendű alperes fellebbezése nyomán eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 44.Pf.632.812/2024/10. számú részítéletével az elsőfokú bíróság részítéletének fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta, és az indítványozó által a III. rendű alperesnek fizetendő tőke összege, valamint a késedelmi kamat tekintetében pontosította. Egyebekben az elsőfokú bíróság részítéletét helyben hagyta. A másodfokú bíróság kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, döntésével is túlnyomórészt egyetértett az indokolásbeli kiegészítéssel, illetőleg pontosítással.
- [15] A másodfokú részítélet ellen a III. rendű alperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, az indítványozó felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős részítélet hatályában fenntartását kérte.
- [16] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Pfv.VI.21.380/2024/5. számú részítéletével a jogerős részítéletet a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság részítéletét részben megváltoztatta, és az indítványozót kötelezte a III. rendű alperes részére 7 999 438 Ft használati díj és ennek 2024. április 26. napjától kezdődően a jogerős ítélet szerinti késedelmi kamatának megfizetésére.
- [17] A Kúria elsődlegesen rögzítette, hogy a felek között nem vitásan részletvétel jött létre, és a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:227. § (2) bekezdése értelmében a III. rendű alperes a birtokába került lakás után használati díjat köteles fizetni. Indokolása szerint a szerződés elállással történő megszüntetése folytán a teljesített szolgáltatások visszajárnak a Ptk. 6:212. § (3) bekezdése értelmében. A felperes szolgáltatása az volt, hogy a III. rendű alperesnek biztosította az ingatlan birtoklását, használatát, miközben a III. rendű alperes szolgáltatása a vételárból általa megfizetett összeg volt. Emellett a Kúria hangsúlyozta, hogy adásvételi szerződés megkötésekor a szerződő felek a vételár tárgyát és a vételárat azonos értékű szolgáltatásnak tekintették (értékegyensúly). A Kúria leszögezte, hogy használati értéke nem csak az ingatlan van, hanem az azzal szemben álló szolgáltatásnak, a vételárnak mint pénzüsszegnek is. A felek az értékegyensúly elvéből következően a vételárnak mint pénzüsszegnek a használati értékét is azonosnak tekintették az ingatlan használati értékével. Az indítványozó által a III. rendű alperessel szemben elszámolandó vételárrész – a megfizetett vételárrészekre, az indítványozó tulajdoni hányadára, a foglalóra, és a más személyre engedményezett összegre tekintettel – 12 000 000 Ft. A III. rendű alperes által fizetendő használati díj kapcsán megállapította, hogy a III. rendű alperes a vételár 2/3-ának megfelelő összeget fizette meg, ugyanakkor a teljes ingatlant használta, ezért a többlehasználat megtérítésére köteles, melynek mértéke a meg nem fizetett vételárrész teljes vételárhoz viszonyított hányada, vagyis 4 000 562 Ft. Az indítványozó beszámítási kifogása alapján ezen összeget kell levonni a III. rendű alperes vételárrész-követeléséből. Az így fennmaradó 7 999 438 Ft megfizetésére köteles az indítványozó.
- [18] 2.2. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszát.

- [19] Az indítványozó álláspontja szerint sérült az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való joga annak következtében, hogy a Kúria tévesen és hibásan alkalmazta az értékegyensúly elvét, és alaptörvényellenesen jutott arra a következtetésre, hogy a III. rendű alperes csak az általa nem teljesített vételárrész arányában köteles többlethasználati díj megfizetésére, annak ellenére, hogy nem vitatottan a teljes ingatlant használta, jogalap nélkül. Mindez az indítványozó szerint azt eredményezi, hogy a III. rendű alperes az ingatlan 2/3 részének jogalap nélküli használatát illetően jogalap nélkül gazdagodott. Az indítványozó meglátása szerint a Kúria azzal, hogy a nem teljesített vételárrész arányában (1/3) megfizetendő használati díjat beszámítja a visszafizetendő vételárba, kirívóan felborítja a felek közötti értékegyensúlyt. Véleménye szerint a bíróság nem arányosíthatja a használati díjat a meg nem fizetett vételárrészhez, ha a megfizetett rész végül nem marad az eladónál, ilyen szabály nem következik sem a Ptk 6:227. § (2) bekezdése értelmezéséből, sem a Legfelsőbb Bíróság PK. 34. számú állásfoglalásából. Összeségében: a tulajdonhoz való jogát sérti a részítélet, mert az értékegyensúly elvének hibás alkalmazásával indokolatlan vagyoni hátrányt okoz az indítványozónál, egyúttal jogtalan vagyoni előnyt eredményez a III. rendű alperesnél. A tulajdonhoz való joga sérelmét idézte elő továbbá a Kúria azáltal, hogy figyelmen kívül hagyta az elszámolásnál a III. rendű alperes által az ingatlanban okozott állapotromlást, a használatból eredő károsodást, ezért azt teljes mértékben az indítványozónak kell viselnie.
- [20] Az indítványozó szerint a Kúria megsértette az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését, mert a szükségességi-arányossági teszt elvégzése nélkül korlátozta aránytalanul az indítványozó tulajdonhoz való jogát.
- [21] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jog, a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog, valamint a 28. cikkének sérelme körében előadott egységes indokolás keretében azt kifogásolta az indítványozó, hogy a Kúria alaptörvény-ellenesen értelmezte a Ptk. 6:227. § (2) bekezdését, amikor a vevő által fizetendő használati díj arányosítását a nem teljesített vételárhoz kötötte. Nézete szerint ez az értelmezés *contra legem*, önkényes jogértelmezés, mert nem vezethető le a jogszabályhely nyelvtani értelmezéséből. Sérelmezte továbbá, hogy a Kúria nem indokolta meg, hogy milyen jogszabályhelyre alapította az arányosítást. A Kúria hivatkozott ugyan az értékegyensúly elvére, azonban az arányosítás alapjául szolgáló tételes jogszabályhelyet nem jelölt meg.
- [22] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenképp azt kell vizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [23] 3.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja alapján az alaptörvényellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [24] Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik és érintettségé fennáll, mivel a bírósági eljárásban fél volt, és saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőt megtartotta, mivel a Kúria Pfv.VI.21.380/2024/5. számú részítéletét 2025. november 6-án vette át, az alkotmányjogi panaszt pedig 2025. november 26-án, határidőben terjesztette elő az elsőfokú bíróság útján. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. Az indítványozó jogi képviselője az Alkotmánybíróság előtti eljárásban való képviseletre szóló meghatalmazását csatolta.
- [25] 3.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján alkotmányjogi panasz csak Alaptörvényben biztosított jog sérelmére alapítható. Az Alaptörvény indítványozó által hivatkozott I. cikk (3) bekezdésében foglalt szabály az alapvető jogok korlátozására általában vonatkozó előírásokat tartalmazza, olyan alapjogot nem, amelyre alkotmányjogi panasz alapítható lenne {lásd például: 3054/2024. (II. 23.) AB végzés, Indokolás [26]; 3321/2023. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [16]}.
- [26] Az indítványozó a támadott bírói döntések alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény 28. cikkével összefüggésben is állította. Az indítványozó ugyanakkor a bírói jogértelmezés hibáját nem közvetlenül az Alaptörvény 28. cikkére alapította, hanem a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal kapcsolatban állította. Jóllehet az Alaptörvény 28. cikke önmagában nem tekinthető Alaptörvényben biztosított jognak {3146/2013. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [39]}, de arra tekintettel, hogy az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben hivatkozott az Alaptörvény 28. cikkének sérelmére, az Alkotmánybíróság az indítványban fog-

laltakat a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog állított sérelme körében értékelte [lásd hasonlóan: 3253/2025. (VII. 30.) AB végzés, Indokolás [23]].

- [27] 3.3. Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1) bekezdésében foglalt határozott kérelem követelményének részben felel meg. A panasz megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (az Abtv. 27. §-át), a támadott bírói döntést, kifejezett kérelmet tartalmaz a bírói döntés megsemmisítésére, megjelöli az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XIII. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései], azonban nem minden hivatkozott alaptörvényi rendelkezéssel kapcsolatban tartalmaz a bírói döntés alaptörvény-ellenességére vonatkozó okfejtést.
- [28] A határozott kérelem követelménye magában foglalja, hogy az indítványnak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya [lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]] az ügy érdemi elbírálásának akadálya” [lásd például: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]].
- [29] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésére vonatkozóan önálló alapjogi indokolást nem tartalmaz, az indítvány ténylegesen csak az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való joggal és a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben tartalmaz értékelhető alkotmányjogi indokolást.
- [30] 4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását [például: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]]. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. E vagylagos feltételnek az indítvány az alábbiak miatt nem felel meg.
- [31] Az Abtv. 29. §-ában írt egyik feltételt illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése tartalmát érintően. A jelen alkotmányjogi panasz mindezekhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [32] A másik – a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó – feltételt érintően az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja [erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]]. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja, ugyanakkor – hatáskör hiányában – nem bocsátkozik szakjogi kérdések ismételt felülbírlatába.
- [33] Az Alkotmánybíróság a jelen ügy kapcsán megállapította, hogy a peres eljárás során nem volt vitás, hogy a III. rendű alperes a részletvétel során a részletfizetéssel késedelembe esett, az elsőfokú bíróság részletétét követően pedig a perbeli ingatlan birtokát az indítványozónak átadta. A másodfokú eljárás és a felülvizsgálati eljárás során a jogvita központi kérdése a felek közötti elszámolás volt. Az indítványozó szerint a tulajdonhoz való jogát és a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát sérti a Kúria azon *contra legem* jogértelmezése, mely az értékegyensúly elvet idézve a III. rendű alperes (vevő) által fizetendő használati díj arányosítását a nem teljesített vételárrészhez kötötte.
- [34] Az Alkotmánybíróság gyakorlata nem zárja ki, hogy a *contra legem* jogalkalmazás a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmére vezessen [20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [21]–[29]]. Ennek megállapítására azonban csak kivételes esetben, és a bírói jogértelmezés kirívó – alapjogi relevanciát elérő – hibája esetén, jellemzően akkor merülhet fel, ha az alábbi feltételek együttes fennállása megállapítható. Egyrészt a bíróság a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részjogosítványát, az indokolási kötelezettséget sértő módon nem indokolja meg, hogy az adott jogkérdésre irányadó, hatályos jogi normákat miért nem alkalmazta. Másrészt, ha a bíróság a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogi normákat nem veszi figyelembe. Harmadrészt, ha a bíróság döntését egy olyan bírósági joggyakorlatra alapítja, amelynek alapjául szolgáló jogi normákat a jogalkotó új jogi szabályozás elfogadásával és hatálybalépítésével összefüggésben kifejezetten hatályon kívül helyezett [20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [29]; 3211/2024. (VI. 13.) AB végzés, Indokolás [41]]. A vizsgált ügy-

ben azonban ilyen kivételes, érdemi vizsgálatra okot adó körülmény nem merült fel, ilyenek fennálltára az indítványozó sem hivatkozott.

- [35] Az Alkotmánybíróság az indokolási kötelezettség megsértésével kapcsolatos panasz elem vizsgálata körében megállapította, hogy a Kúria részítéletében a döntése alapjául szolgáló jogszabályi rendelkezéseket megjelölte, a felek által kölcsönösen teljesítendő használati díj számításának módját világosan, részletesen ismertette (Indokolás [102]–[106]).
- [36] Az Alkotmánybíróság az indokolási kötelezettséggel összefüggésben hivatkozik állandó gyakorlatára, mely szerint „az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből az a minimumkövetelmény vezethető le a bírósággal szemben, »hogy az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.« {7/2013. (III. 1.) AB határozatban, Indokolás [34]} »Az Alkotmánybíróság az indokolási kötelezettség határait kijelölve hangsúlyozza, hogy ezen Alaptörvényből fakadó követelményből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]; 3107/2016. (V. 24.) AB határozat, Indokolás [38]}«” {Ld. 3511/2023. (XII. 1.) AB végzés, Indokolás [37]}; 17/2024. (VII. 23.) AB határozat, Indokolás [48]}.
- [37] Önmagában az, hogy az indítványozó a kifogásolt részítélettel nem ért egyet, nem teszi az eljárást tisztességtelenné. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy nem tekinthető az eljárás tisztességességébe követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntést tévesnek, magára nézve sérelmesnek tartja {lásd hasonlóan például: 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14]; 3303/2025. (IX. 30.) AB végzés, Indokolás [24]}.
- [38] Részletvétel esetében a szerződés elállással történő megszüntetése folytán a felek által teljesített, visszajáró szolgáltatások tekintetében történő elszámolás egyedi ügyben történő meghatározása az eljáró bíróságok hatáskörébe tartozó olyan szakjogi, jogértelmezési kérdés, amit az Alkotmánybíróság nem bírálhat felül. Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza azon következetes gyakorlatát, mely szerint „[a]z alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslással (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor” {3346/2022. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [71]}.
- [39] Az indítványozó a tulajdonhoz való jog sérelmével összefüggésben kifogásolta azt is, hogy a Kúria az elszámolásnál figyelmen kívül hagyta a III. rendű alperes használata által az ingatlanban bekövetkezett állapotromlást, károsodást. Ezzel kapcsolatban az Alkotmánybíróság rámutat: az indítványozó a per során nem lépett fel ilyen irányú követeléssel, ezért a kérelemhez kötöttségből adódóan az eljáró bíróságok nem vizsgálták (nem is vizsgálhatták) az állapotromlásból eredő díjkövetelést.
- [40] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem tartalmaz olyan indokot, amely alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetne fel, vagy bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét támasztaná alá, s a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [41] 5. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján – figyelemmel az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben foglaltakra is – visszautasította.
- [42] 6. Az alkotmányjogi panasz visszautasítására tekintettel az Alkotmánybíróságnak nem kellett döntenie az Abtv. 61. § (1) bekezdése szerinti végrehajtás felfüggesztése tárgyában előterjesztett kérelemről {hasonlóan például: 3380/2024. (X. 18.) AB végzés, Indokolás [31]; 1108/2026. (III. 6.) AB végzés, Indokolás [31]}.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3171/2025.

• • •

Az Alkotmánybíróság Határozatai az Alkotmánybíróság hivatalos lapja, mely elektronikus formában, időszakosan jelenik meg.

A kiadvány az Alkotmánybíróság döntéseinek gondozott, anonimizált változatú szövegét tartalmazza.

Az Alkotmánybíróság Határozatainak egyes számai bárki számára, személyazonosítás nélkül, korlátozástól mentesen, díjmentesen hozzáférhetőek az Alkotmánybíróság honlapján: www.alkotmanybirosag.hu

A szerkesztésért felel: dr. Szabó Attila, az Alkotmánybíróság főtítkára

layout: www.escom.hu

Kiadja az Alkotmánybíróság Hivatala, 1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Felelős kiadó: dr. Szabó Attila, az Alkotmánybíróság főtítkára

Internet: www.alkotmanybirosag.hu • E-mail: tajekoztatas@mkab.hu

HU ISSN 2062-9273